

Za novi početak!

Za novi početak!

Lupanski izbori '98.
Kad se sjetim budem napisao

Nova snaga, stari duh

Nova snaga, stari duh

REGAL

Europski parlament mladih

Političko štampanje i u Zagrebu
Tražim šuma na Korčuli
Šifra HEFEST

Idemo

Idemo

Idemo

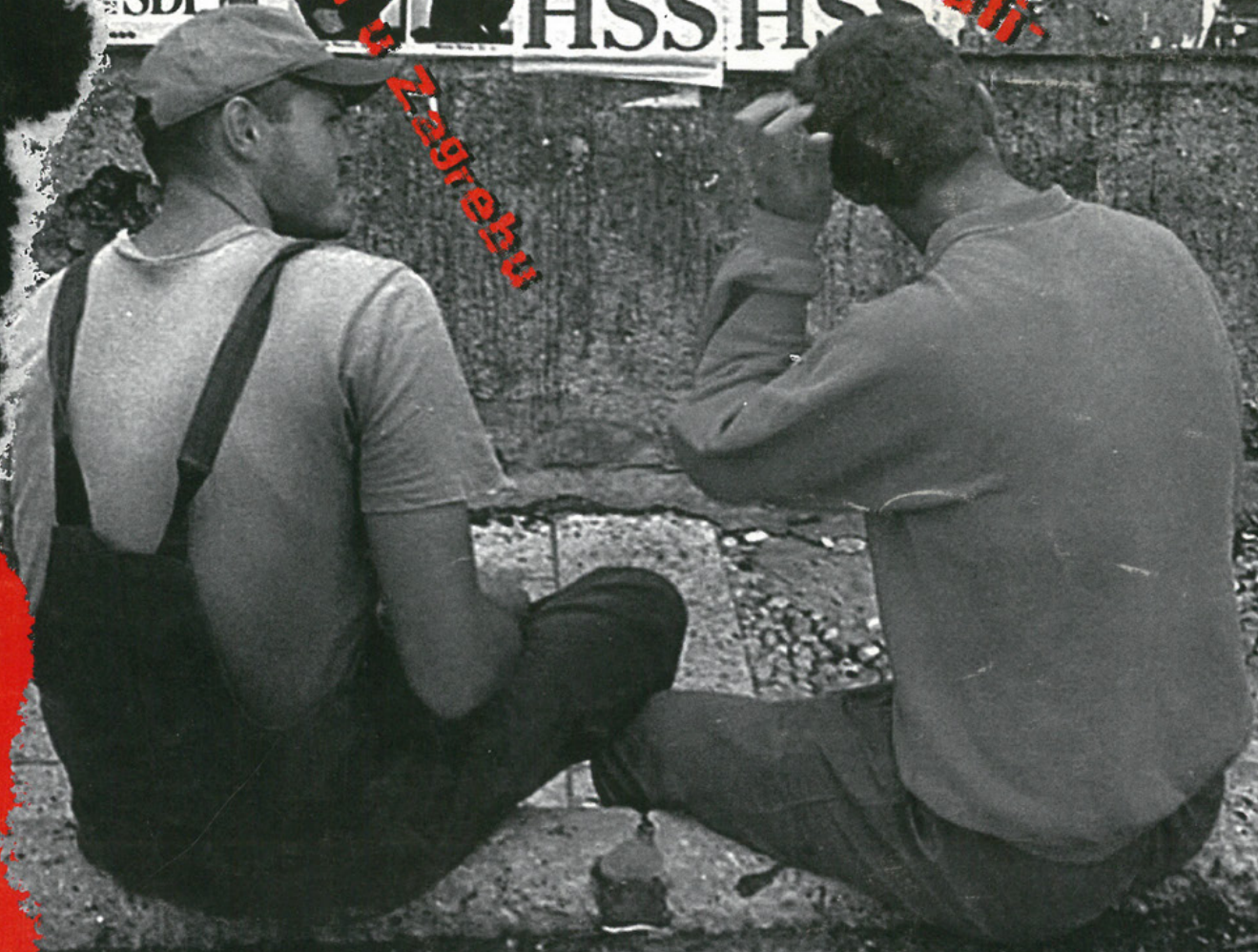
MAŠI HRVATI
PROBUDITE SEI PROBUDITE SEI

VRIJEME
IVKA KAČAN
SLAVKO LINC
JOSIP KLJAJAN
IVAN SPILJE

Jinx fali V.

HSS HSS

Godina 3. Broj 11

listopad '98.

Prvi studentski list u Dubrovniku

GRATIS

Riječ diktatora

Draga studentska nacija,

Prvi studentski list u
Dubrovniku

Ćira Carića 4
20000 Dubrovnik
telefon redakcije
412-811, lokal 225
fax 432-563 za Gregal

Gregal On Line:
<http://gregal.vdu.hr>
e-mail: gregal@vdu.hr

Glavni urednik:
Mato Brautović

Vizualno oblikovanje:
m&m design

Tajnik:
Željko Ćapin

Web stranice:
Damir Gabeljić

Uredništvo:
Julijana Antić, Snježana
Makivić, Ivan Pamić, Maro
Bošnjak, Petra Starčević,
Nikša Konsuo, Srđan Žitković,
Miho Borković, Slaven Bogut

Lektor:
Goran Cvjetinović

Naslovnica:
photo Milo Kovač

Naklada:
499 primjeraka
List izlazi na
Veleučilištu u
Dubrovniku

Tisak:
Tiskara Pavleković

Godina III, broj 10

Za članke odgovaraju
potpisani
Prihvaćamo sve rukopise.
Uredništvo zadržava
pravo neslaganja s
objavljenim člancima.
Uredništvo zadržava
pravo skraćivanja
tekstova.

Mi Gregalovci, na čelu sa glavnim urednikom stvorili smo i spasili ovaj list. Bez nas on nebi opstojao.

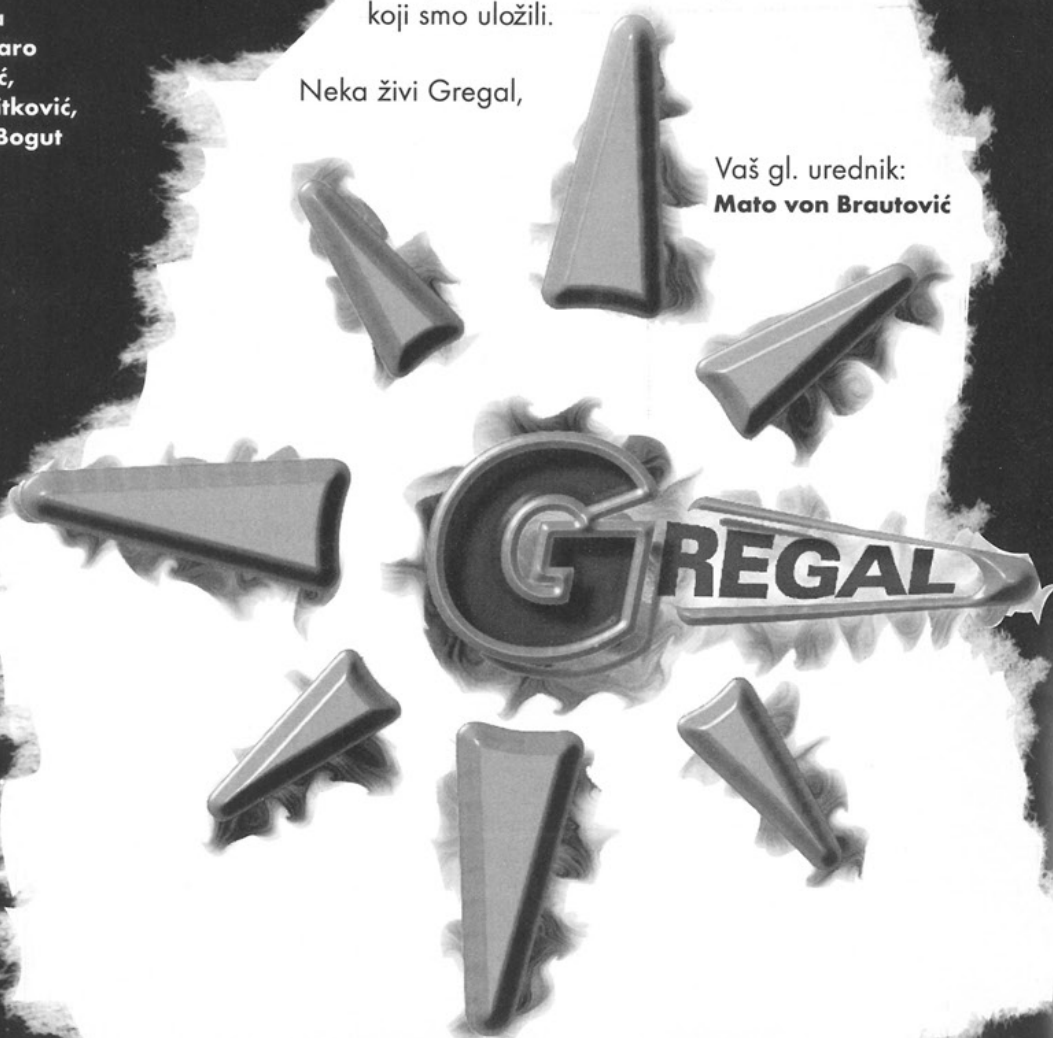
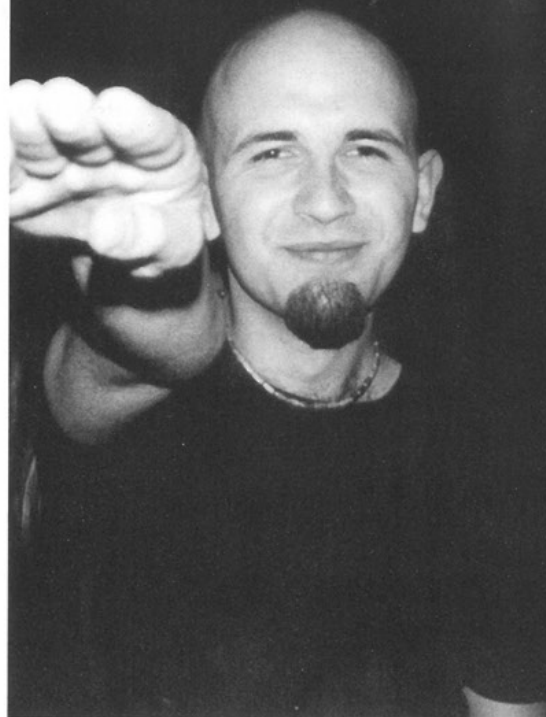
Bez nas bi Gregal bio pod direktnim utjecajem profesora i rektorata. Mi smo jedini sposobni održati ovaj list, o čemu svjedoči on sam tj. njegov redovni izlazak, ustaljene teme i objektivni pogledi na svijet. Sve je to naša zasluga. Ako nastavimo s ovakvim radom, dovesti ćemo ga na visoku razinu i nitko nam na svijetu neće biti ravan. Nećemo dopustiti da nas vanjski i unutarnji neprijatelji unište.

Oni nisu za to sposobni, jer su anarhisti i masoni, strani plaćenici - smutljivci i mutikaše.

O svemu gore spomenutom najbolje svjedoče naša djela i trud koji smo uložili.

Neka živi Gregal,

Vaš gl. urednik:
Mato von Brautović

pisma čitatelja: studentski listovi u Hrvatskoj (II)

■ desetom broju vašeg lista "Gregal" iz svibnja 1998. objavili ste zanimljiv članak o studentskim listovima u Hrvatskoj, u kojem između ostalog spominjete i list S.L.O.N. koji je nedavno počela izdavati naša podružnica Studentskog zbora. Zaista mi je drago da se o našem listu čuje sve do Dubrovnika, ali bi želio u interesu bolje obavještenosti vaših čitatelja dati nekoliko primjedbi na objavljeni tekst o S.L.O.N.-u.

Naime, žao mi je da niste pročitali S.L.O.N. i ujedno se ispričavam što vam nismo ranije poslali primjerak lista, ali mi je isto tako žao što ste bez čitanja tekstova okvalificirali S.L.O.N. kao stranački list. Sama činjenica što sam ja kao predsjednik Podružnice Studentskog zbora, koja je pokrenula i financirala izradu lista, ujedno i član Mladeži HDZ - a nije nikakav argument za takvu tvrdnju. Tim više što ja osobno nisam imao nikakve veze s uređivačkom politikom pa ste s tom tvrdnjom uvrijedili i naše studente koji su izradili list, i nemaju veze s nijednom strankom. Cilj nam je bio stvoriti zanimljiv i kreativan studentski list, a ne stranački bilten i vjerujem da smo u tome i uspjeli.

Zatim, S.L.O.N. nije u nikakvom sukobu sa drugim studentskim listom "Sizifom". Urednici "Sizifa" jednostavno imaju drugačiju koncepciju rada i sadržaja lista, a na studentima je da na kraju odluče i ocjene koji im list više odgovara.

Izgleda da ste od svojih informatora dobili pomalo iskrivljene informacije ili takve informacije možda odgovaraju vašoj uređivačkoj politici.

Konačno preporučam vam da najprije provjerite stvari o kojima pišete i unesete više objektivnosti u pojedine tekstove.

Nemojte shvatiti ovo reagiranje kao napad već kao dobronamjernu kritiku. "Gregal" je zaista dobar list koji sigurno zadovoljava interese ne samo dubrovačkih studenata već i šire.

Srdačno vas pozdravljam.

Ante Batović

predsjednik studentskog zbora
Filozofskog fakulteta u Zadru

**u ovom
broju:**

**Županijski izbori
'98.**

**kad se sjetim,
budem napisao...**

**Rolling Stones-i
u Zagebu**

Županijski izbori '98.

Mato Brautović

Aktualno

"Sloboda rezervirana samo za pristaše jedne vlasti, samo za članove jedne stranke, ma kako brojni oni bili, nije prava sloboda. Sloboda je uvijek sloboda onoga koji misli drugačije"

Započeti tekst na temu izbora riječima Rose Luxemburg, možda je strogo izrečena konstatacija, ali u uvjetima naše demokracije možemo sa sigurnošću ustvrditi da je u potpunosti na mjestu. Pokušamo li tu istu misao primijeniti na naš studente rezultati će biti još više poražavajući. Naime, pogledamo li malo dublje u analizu studentske populacije, uvidjet ćemo da studenti kao kritička masa uopće ne postoje. Sve se je svelo na šaćicu idealista okupljenih u vječitoj borbi za materijalna sredstva, koja su bitna za njihovu opstojnost. Za takvo stanje možemo pronalaziti različite izgovore od praznine nastale nakon Domovinskog rata preko loše socijalne zbilje, do materijalizacije društva. Međutim, sve to upućuje na sustavno

uništavanje studentske ideje, jer svaka se je vlast plašila studenata, pa tako i ova današnja. Međutim, kao razlog nezainteresiranosti najprogresivnije populacije možemo pronaći i u studentima samima, koji su proizvod vremena u kojemu žive. Alkoholizam, narkomanija.....sve više uzimaju danak, dok sustavno zanemarivanje takvih problema, pod geslom "Kod nas je sve u redu...", dovodi do stvaranja sve većeg jaza između mladih i njih.

Danas studenti sebi postavljaju pitanja "Kako probleme riješiti? Tko je odgovoran za sve ono što nam se događa?...?", nakon malog mozganja lako se uvidi da se sve to vrti oko jedne riječi - vlast, koja je izgubila svoju kontrolu u vidu kritičke mase studenata, te samim time i vezu s stvarnošću.

Uspostaviti nanovo te spone trenutno je veoma teško, ali nije i nemoguće. Rješenje leži u aktiviranju zainteresiranosti studenata za aktualna stanja tu na faxu, u Gradu, u županiji.....iz tog razloga je ovaj članak i započetak, jer uskoro su županijski izbori tu kod nas, stoga, izađite na izbor i donesite odluku.

Spremajući materijale na temu Županijskih izbora ni najmanje se nismo nadali da će nas stranke "zavlačiti" po pitanju službenih stajališta. Obzirom da je predizborna kampanja bila u najžešćem tijeku, očekivalo se da će se odgovori dobiti u najkraćem roku, za što smo ih posebno telefonski zamolili. Međutim, zaključno sa danom 5. listopada nismo uspjeli dobiti dopise od pojedinih izbornih stožera, dok s nekima uopće nismo stupili u kontakt. Stoga se inim posebno ispričavam, ukoliko su mišljenja da se tu radilo o našoj grešci, ali siguran sam da to nije propust naše redakcije, već gore spomenutih.

Isprika?!

Anketa

Povodom skorašnjih županijskih izbora, proveli smo anketu među studentima o tome da li će izaći na izbore ili ne. Tom prigodom smo došli do poražavajućih rezultata, tako da se 38 posto studenata izjasnilo da neće uopće izaći na izbore, kao razloge naveli su: "Svi su oni isti!", "Nezanima me to!", "Nisam kod kuće jer nemam novaca za kartu" i sl.

Od 62 posto studenata koji će izaći na izbore čak 54 posto nezna za koga bi glasovali, dok su se za pojedinačne stranke izjasnili redom: HSS 15 posto, LS i Nezavisna lista 7.6 posto i HSP sa 1 posto anketiranih studenata.

Upitani što ih je privuklo da se odluče na ovakav izbor studenti su rekli da HSS predstavlja najveći potencijal, HSP su nacionalisti, dok za LS se sa sigurnošću može reći da neće koalirati sa HDZ. Na kraju možemo samo nadodati da studente Veleučilišta trenutno nezanima stanje u Županiji, a samim time i njihov status u okviru društva, za što možemo opravdati različitim razlozima o čemu ćemo drugi put.

1. Kakvo je službeno stajalište vaše stranke spram mladih ljudi - studenata?
2. Kakvo je vaše viđenje aktualnog stanja mladih u županiji?
3. Veliki problem u našoj županiji kao i u cijeloj Hrvatskoj je zapošljavanje visokoobrazovanih mladih ljudi; kako biste vi riješili taj problem na razini županije?
4. Što vaša stranka nudi mladima, poglavito studentima ako znamo da je jedna od razvojnih pretpostavki naše županije "Dubrovnik studentski grad"?
5. Da li vaš predizborni program sadrži ideju o izgradnji studentskog doma?
6. Od sveukupnog broja članova vaše stranke koliki je postotak zastupljenosti studenata?
7. Kakve rezultate na izborima očekujete?
8. I za kraj, što biste poručili studentima - vašim potencijalnim biračima?

Andrija Popović, nositelj Nezavisne liste

Studenti su uvijek bili inicijatori promjena. Ako gledamo kroz povijest, mladi - studenti su najmanje bili zastupljeni u politici. Danas, na prijelazu iz dvadesetog u dvadesetprvo stoljeće u razdoblju novih tehnologija, Hrvatska ne ide u korak s vremenom. Razmak je moguće prevazići samo uz pomoć mladih. Stoga, Nezavisna lista dava akcenat na mlade, što se vidi u osmišljavanju kampanje i izborne liste. Na listi imamo najviše mladih. Međutim, primjetno je da u izbornim kampanjama mladi apsciniraju, stoga su našu kampanju osmislili mladi i to od pjesama, majica...te se tu vidi naš pozitivni pomak ka mladima, jer oni su za vas ili nisu, a mladi će to znati cijeniti.

Mladi u županiji su ugoženi, čak gore nego studenti koji imaju kakvu - takvu zanimaciju. Kod mladih vlada izgubljenost, letargija, to treba riješiti.

Stanje sa zapošljavanjem visokoobrazovanih ljudi u županiji je katastrofalno odnosno najgore u Republici Hrvatskoj. Žaloso je da mladi kada diplomiraju, pripravnički staž odraduju sa tridesetak godina. A taj problem ćemo riješiti nastavkom ekonomske politike koju je započeo gosp. Barač. Izgraditi ćemo hotele, a samim time započeti zapošljavanje mladih ljudi, jer mladi su najvažniji.

S tim pitanjem nadovezao bih se na prethodno jer osnova svega je Dubrovačka banka. Naravno, Dubrovnik treba razvijati kao Veleučilišni centar, tu je najbolji primjer novo otvoreni američki koledž ACMT.

Studentski dom je nužan preduvjet za razvoj Dubrovnika - Veleučilišnog centra. Studentski dom veoma važan jer tu studenti "žive", dok su dubrovački studenti izvan tokova.

Ne želim dati klasičnu poruku glasajte za nas, već želim da studenti shvate i prepoznaju da imamo ono nešto - ekonomsko znanje čime ćemo krenuti prema naprijed, a ne nizbrdo.

Pero Cvjetović, predsjednik ŽO HSLŠ

Mislimo da su mladi ljudi najvitalnija i najpropulzivnija skupina stanovništva. Upravo ona, gotovo jedina skupina, koja može trasirati i iznijeti budući razvoj društva, neopterećena starim shemama i kao i HSLŠ okrenuta isključivo budućnosti.

Stanje je više nego loše. Slaba mogućnost zapošljavanja je prva odrednica tog stanja, a iz toga slijedi letargija, bezperspektivnost i želja za odlaskom. Dubrovnik je nekada po pitanju droge bio samo "ljetno izletišće" a danas je već nekoliko stotina ovdašnjih mladih "na igli". Nemogućnost zapošljavanja povlači nemogućnost nade u rješavanje stambenih problema dakle i samostalnog života i zasnivanja obitelji, te dovodi do situacije da mladi počinju samostalno živjeti svojih šest do osam godina kasnije nego što bi to bilo prirodno i potrebno.

Problem je nažalost rješiv samo indirektno. Prije svega razvojem malog poduzetništva jer to je onaj sektor koje je u stanju najbrže i najkvalitetnije ponuditi radna mjesta. S druge strane, zalagat ćemo se za što veće zapošljavanje mladih visokoobrazovanih ljudi u javnim poduzećima. Starim kadrovima treba stvoriti zamjene. Nadalje, poboljšanje statusa ljudi starije dobi nažalost nije u dosegu mehanizma lokalne uprave i samouprave, dakle županije, pa nam kao gotovo jedini način da efikasno pomognemo i tim ljudima ostaje zapošljavanje mladih.

Zalaganje za interese mladih. Mi u potpunosti podržavamo ideju Dubrovnika kao grada visokog obrazovanja i grada uslužnih djelatnosti vezanih uz nove tehnologije.

Zalagat ćemo se za poboljšanje studentskog standarda i izgradnju studentskog doma u Dubrovniku.

Većina studenata u članstvu HSLŠ je organizirana u MHL (mladi hrvatski liberali) i predstavlja oko 20 posto članstva ogranka u Dubrovniku.

Izađite na izbore! Glasajte za one u koje najviše vjerujete, glasajte za nas, glasajte za bilo koga, glasajte makar za naše političke suparnike, ali svakako izađite na izbore i glasajte! To je minimalno što možete učiniti za razvoj demokracije u svojoj sredini, a vaša sredina je vaš fax, vaš grad, vaša država, vaš svijet. Ne izaći na izbore za vas, znači iseliti se iz svoje sredine i useliti u drugi svijet omeđen tjeskobom, apatijom, površnošću i ignoracijom. Ne idite tamo.

Aktualno

Antun Matić, predsjednik ŽO HKDU

Mladi ljudi, a naročito studentska populacija je vrlo malo uključena i angažirana u političkim događajima u Hrvatskoj. Demokršćani žele što više u politički rad uključiti mladež, jer su uvjereni kako će mladi svojim svježim idejama i neopterećeni prošlošću dati novu dinamiku političkim događajima.

Zbog cijelog slijeda događanja od 1990 godine do danas, rat i pretvorba, uzrokovali su da se mladi ne snalaze u ovom trenutku. Dio mlade generacije koja je sudjelovala u Domovinskom ratu, pojavljuje se sa svojim problemima koji se vrlo sporo rješavaju u praksi, iako su zakonski riješeni.

Ostala mladež, srednjoškolci, a naročito studenti ne vide u ovom trenu u županiji veliku perspektivu. Njihov odlazak stvara županiji još veće probleme. Velika erozija morala, nedostatak etičnosti, poštenja, malverzacije u pretvorbi stvaraju kod mladih sumnju u rad, red, odgovornost prema postavljenim zadacima i pokušavaju iznaći neki novi smisao života. Pojedince koji nisu dovoljno snažni to odvodi u razne ovisnosti. Mi demokršćani se protiv toga borimo i nastojimo drugim aktivnostima privući mlade.

Problem zapošljavanja općenito, a naročito mladih završenih stručnjaka je vrlo velik. Nedovršena privatizacija, nepoznavanje pravog titulara tvrtke, neodgovornost menadžmenta, još uvijek zapošljavanje prema podobnosti, a ne prema istinskoj stručnosti i sposobnostima, stvara veliko nepovjerenje kod mladih. Dinamizacijom privrede, naročito turizma i pratećih djelatnosti, otvoriti će se nove mogućnosti zapošljavanja. HKDU vidi veliku šansu u zapošljavanju mladih u njihovoj, vlastitoj inicijativi, u otvaranju vlastitih tvrtki uz stimulaciju županijskih službi i financijsku potporu države kroz županije.

Razvatak Dubrovnika kao grada visokog obrazovanja je dobra ideja. Samo u njenoj realizaciji mora imati veliku

podršku države, odnosno Ministarstva znanosti. Opravdano sumnjam u tu podršku budući da još nema na razini države strategije razvoja ni za prosvjetu, šport, znanost, tako da ima dosta lutanja i donose se privremena rješenja.

Smatramo kako ideja o izgradnji studentskog doma nije najbolje rješenje za smještaj studenata u Dubrovniku. Budući postoji veliki broj smještajnih kapaciteta (stare B i C kategorije) koji su kroz godinu prazni moguće je u aranžmanu u s Ministarstvom znanosti, Studentskim centrom i menadžmentom hotela postići optimalno rješenje.

Smatram kako je premalo studenata uključeno u politička zbivanja u našoj županiji. U HKDU od ukupnog broja članstva zastupljenost studenata je 5-6 posto.

Na izborima za skupštinu Dubrovačko - Neretvanske županije očekujemo rezultate bolje nego prošle godine. Predviđamo oko 10 - 11 posto glasova što će biti dostatno da budemo politički čimbenik u županiji.

Poručio bih studentima neka svakako izađu na izbore, jer neizlaskom na izbore indirektno daju glas onom kome nebi htjeli. Poručio bih također studentima da prilikom glasovanja biraju stranku i ljude u koje imaju povjerenje. Neka biraju stranku koja nije "šporkana" pretvorbom, pljačkom, nemoralom. Neka prepoznaju i biraju ljude prepoznatljive po etičnosti i poštenju i u svakodnevnom radu i dosadašnjem životu. Tako mogu biti sigurni da će se njihova nadanja, želje i ideali ostvariti, a ti ljudi opravdati njihovo povjerenje.

Roko Tolić, HSS

Mladi ljudi i studenti su nositelji progresa i novih ideja te kao takvi predstavljaju najzdraviji dio društvenog tkiva. Upravo stoga HSS im omogućava da se nesputano pridruže akcijama u svrhu općeg boljitka lišeni uniformiranosti mišljenja te svijesti o podobnosti i poslušnosti koju današnji sustav neprestano projecira. Naše stajalište je da će u ozračju idejnog pluralizma u kojem nije potrebno misliti isto kao što misli i pretpostavljeni mladi ljudi dati svoj puni doprinos u ostvarenju humanijeg društva te bolje i sretnije budućnosti.

HRVATSKA
SELJAČKA
STRANKA

Savršeno je jasno da je življenje na području neposredne ratne opasnosti te u periodu rata i poraća rezultiralo nesnalaženjem u novonastalim okolnostima, ali ruku na srce, i neke osnovne potrebe mladih ljudi neopravdano su stavljene na marginu društvenih događanja. Rezultat svega je svojevrsna letargija i stanje besperspektivnosti u kojem mladež vrlo teško pronalazi mogućnost ostvarenja vlastitih želja i sklonosti. No, upravo u takvim situacijama političke stranke dokazuju snagu svih programa. S neskrivenim zadovoljstvom možemo ustvrditi da HSS ima metode kojima će kotač progresa nezaustavljivo pokrenuti prema naprijed. Vjerujem da će mladež naše županije takav program prepoznati i spoznati.

Krenimo od realnih pretpostavki. Iluzorno je očekivati da županija koja je, de facto, pred stečajem nudi nove mogućnosti zapošljavanja. Stoga je revitalizacija gospodarstva primarni zadatak budućih obnašatelja vlasti. Samo ostvarenje tog cilja je vrlo teško ukoliko ne dođe do visoke mobilizacije mladih i stručnih kadrova na koje HSS itekako računa. No da bi uopće došli u priliku participirati u ostvarenju razvojnih programa prvo treba aktivno sudjelovati u razvoju samih demokratskih procesa. Ti procesi naravno podrazumijevaju uklanjanje parazitskog sloja ljudi bez pravih kriterija nekog zanimanja koji su naučili živjeti od puke retorike. Njihovim silaskom sa scene priliku svakako dobijaju sposobni umjesto podobnih i stručni ljudi umjesto nekompetentnih.

Ne raspoložemo točnim podacima o broju studenata u HSS-u, ali s obzirom na njihov interes i dinamiku pristupanja u ovom prijelomnom razdoblju slobodno mogu ustvrditi da će mladi HSS-ovci, baš kao i svoje starije kolege biti politička snaga koju treba itekako uvažiti.

Očekivani rezultati u postocima su 20-25 posto za HSS, ali isto tako i sudbinskih 60-65 posto u korist udruženih oporbenih stranaka.

Samim tim što žele znati, mladi su dio političkih kretanja, ali to u postojećem sustavu nije dovoljno da im omogući kreativnu djelatnost u svim sferama ljudskog življenja i djelovanja. Upravo zato apeliram na odgovorno i odmjereno ponašanje koje je najlakše moguće manifestirati kroz uključivanje u rad političkih stranaka. Samo tako

će na vidjelo izaći stav mladog čovjeka. Pri tom bih podsjetio ne tako davno na ovim se prostorima od studentske riječi i snage drhtalo, a danas šute i bivanju predstavljeni poltronima i licemjerima. Vrijeme je da studenti kao istinski nositelji progresa otvore perspektive u županiji u kojoj će sutra živjeti. Mogućnost izbora je uskoro pred nama - vjerujem da studenti neće pogriješiti.

Igor Dragovan, Forum mladih SDP

SDP budućnost Hrvatske vidi kroz puni agažman mladih ljudi posebno studenata, Hrvatsku u kojoj mladi nose nove projekte, inicijative i zaslužuju potpuno povjerenje. Želimo da mladi sami kreiraju svoju budućnost. Studentska populacija zaslužuje punu potporu društva, razvojne programe koji im omogućuju ostanak u Hrvatskoj, pravo na rad i pravo na stan.

Na žalost položaj mladih u Dubrovačko-neretvanskoj županiji je otprilike sličan ili jednak onome u ostalim županijama. Problem je što su mladi "zadnja rupa na svirali" u razvojnim strategijama svih vrsta. Stoga smatramo da glavu treba dići i boriti se za svoje mjesto u društvu.

Možemo zamisliti što se sve može učiniti s novcima utrošenima na razne nepotrebne reprezentacije, automobile (u pravilu svaka promjena župana ili gradonačelnika - novi auto), jer ulaganje tih sredstava u stipendiranje talentiranih i otvaranje mjesta za posao omogućava bolju perspektivu.

Ne vidimo zašto Dubrovnik ne bi bio međunarodni sveučilišni centar, jer povijesna tradicija, ljudi, kulturno okruženje, način života i razmišljanja u Dubrovniku garantiraju kvalitetu takvog sveučilišnog centra.

Ako razgovaramo o razvoju međunarodnog sveučilišnog centra onda je sasvim normalno da se moraju ispuniti preduvjeti za kvalitetan život i rad studenata.

Velika većina članova Forum mladih SDP-a su studenti, a SDP je stranka prepoznata u urbanim sredinama, među ljudima koji znaju što žele u svojoj budućnosti, pa su tako negdje oko četvrtine članova SDP studenti.

SDP želi kvalitetniju i odgovorniju vlast, vlast u službi svih građana, vjerujemo u pobjedu s našim partnerima i znamo da će bez obzira na moguće pritiske iz vrha razvojna perspektiva županije biti svjetlija.

Mladim ljudima ćemo uvijek poručiti da ne dozvole da se politika bavi njima, nego neka se oni njome bave na način da glasno i jasno kažu što žele, kako vide svoju budućnost i koliko žele sudjelovati u njenom kreiranju. Stoga treba izaći na izbore i glasati za sebe jer se tako daje najbolji doprinos županiji.

Dubravka Šuica, predsjednica ŽO HDZ

U poslijeratnim godinama kada naše društvo traži najbolji put za priključenje europskim integracijskim procesima, ali i za obnovu i produbljenje vlastitih nacionalnih vrijednosti kojima hrvatska uljudba i kultura obiluje, mladi su jedna od naših najosjetljivijih i najzahtjevnijih kategorija. Na žalost još uvijek nismo uspjeli pristupiti organiziranom rješavanju problema današnje mladeži.

Znajući da su mladi jedina snaga za nadolazeće stoljeće (tisućljeće), smatramo potrebnim postojanje jednog središta za mladež u našem Gradu, gdje će mladima biti pružena mogućnost aktivnog uključivanja u rješavanje njihovih problema. Županija i Grad u jednom od svojih najvažnijih povijesnih trenutaka kad ih mnogi pa i mladi

naraštaji doživljavaju kao zadnju stanicu zapadnoevropske uljudbe na putu za istok, moraju na osobit način posvetiti pozornost mladima, nastojeći ih zainteresirati za aktivniji društveni angažman, udaljavajući ih na taj način od devijantnih pojava u suvremenom svijetu (narkomanija, alkoholizam, kriminal, anarhizam i sl.). Na žalost moguće je primjetiti da je mladež našeg grada i županije u izvjesnoj mjeri, osobito u poslijeratnom razdoblju, pada pod utjecaj ovih društveno štetnih pojava, droge i alkohola prije svega.

Nudeći mladima mogućnost na njima pogodnom mjestu (a to mjesto bi prema našoj želji trebalo biti tvrđava Revelin gdje bi se napravio centar za mlade s polivalentnim sadržajima), provedu slobodno vrijeme, uz poželjnu suradnju s obiteljima i školama, sužavamo prostor ulazaka štetnih čimbenika u njihove živote. Pri ovom bi svakako trebalo poći od činjenice da mladi ne vole nametanje i prisile. Zato ovaj program nužno mora sadržavati postupnost i ne smije biti radikaln. Na ovaj način mladi će imati mjesto gdje će moći ne samo provesti slobodno vrijeme slušajući glazbu ili razgovarajući već i ostvariti svoje talente i sklonosti stvaralačkom radu. Predavanjima, seminarima, filmskim projekcijama i poticanjem različitih kreativnih, duhovnih, športskih i ostalih aktivnosti, mladima će se ponuditi društveno korisni i moralno pozitivni sadržaji koji mogu biti odgovor mogućim devijantnim pojavama u Gradu i županiji. Već postoji koordinacijsko tijelo koje se bavi problemima asocijalnog ponašanja mladih te bi trebalo staviti naglasak na informiranje i odgoj mladih glede ovisnosti i ostalih negativnih utjecaja.

Na izborima očekujemo dobre rezultate i HDZ na listopadske izbore izlazi sa mnogo vedrine i optimizma. Naš optimizam se temelji na tome što izbore dobijanju politički programi ali isto tako i stranke koje imaju jamstvo da te izborne programe mogu provesti.

Studenti nisu zastupljeni u velikom postotku u našoj stranci u ovoj županiji i Gradu pa koristimo ovu prigodu da vas pozovemo da se jačim angažmanom i većom upornošću uključite u Mladež HDZ-a koja ima dobro razgranate temeljne organizacije po cijeloj državi. Po mom sudu veće uključivanje mladeži bi značilo unošenje nove kvalitete u ukupan županijski život, a to bi onda bio puni doprinos promicanju moralnih, etičkih i svih drugih vrijednosti u našem društvu. Vrlo je važno da mladi daju svoj obol u ovom presudnom stvaranju mirnodopskog, suvremenog hrvatskog društva i to je ujedno naša poruka mladima.

Ana Bašić, voditelj izbornog stožera HSP 1861.

Mladi u županiji, kao i u RH, su trenutno pod uticajem gospodarske i političke krize na margini društvenih zbivanja. Stajalište HSP 1861 je da se već sada počevši od županijskih izbora moraju stvarati uvjeti u kojima će mladež društveno i socijalno izrasti u generaciju 21. stoljeća, jer na njima počiva sva budućnost, znači i ona politička, ekonomska i povijesna. Pitanje odgoja i obrazovanja mladih pitanje je nacionalnog interesa.

Mladi u županiji su pod raznoraznim političkim utjecajima namjerno izopćeni iz gotovo svih zbivanja značajnih kako za njihov status tako i za razvoj županije u cijelosti. Bez mladih struktura-stručnjaka intelektualaca, nema prosperiteta ni za jednu regiju odnosno zajednicu. Pitanje sadržaja i cilj življenja mladih predmet je HSP-a 1861 već dugi niz godina. Ako se mladom čovjeku studentu ne pruže jamstva sigurnosti njegove egzistencije pojačat će se odljev umova i naša domovina će biti siromašnija nego ikada prije u ovom povijesnom razdoblju što znači da aktualni problemi mladih nisu samo kratkoročnog sadržaja već da imaju mnogo dublje i šire značenje.

Niti jedan problem nije nerješiv pa tako ni pitanje zaposlenosti. HSP 1861. temeljem osnova programa, a koji se bazira na decentralizaciji vlasti, uspostavi čvrstog bankarskog sistema, revitalizaciji Dubrovačke banke, povratom protuustavnog podržavljenja imovine županije, dugačijom raspodjelom županijskog proračuna te da većinski dio ostvarenih prihoda ostaje u županiji otvara se mogućnost velikog broja radnih mjesta. Za primjer uzmimo pomorsku djelatnost-područje lučke upravem, gdje je obim poslova trostruko veći od broja uposlenika. Graditeljske, turističke i druge djelatnosti su gotovo istim ili sličnim omjerima, a budući da je struktura nezaposlenosti upravo svedena na mladi kadar i na branitelje činjenice pokazuju da neka posebna strategija nije potrebna osim inerentnog kapitala i odnosa lokalne uprave i centralne vlasti koji bi pokrenuli simultano ozdravljenje privrede i riješili pitanje nezaposlenosti kako visokoobrazovanih mladih ljudi tako i inih.

Pod pretpostavkom da je "Dubrovnik grad visokog obrazovanja" HSP 1861. predviđa u tom smislu da mladi

IZBORI '98.

11. listopada

HRVATSKA
DEMOKRATSKA
ZAJEDNICA

HRVATSKA
KRŠĆANSKA
DEMOKRATSKA
UNIJA

HRVATSKA
NARODNA
STRANKA

HRVATSKA
PLUČKA
STRANKA

HRVATSKA
SELJAČKA
STRANKA

HRVATSKA
SOCIJALNO
LIBERALNA
STRANKA

HRVATSKA
STRANKA
NARAVNOG ZAKONA

HRVATSKA
STRANKA
PRAVA

HRVATSKA
STRANKA
PRAVA
1861.

LIBERALNA
STRANKA

NEZAVISNA LISTA

NEZAVISNA
ŽUPANIJSKA LISTA

SOCIJALDEMOKRATSKA
PARTIJA HRVATSKE

prvenstveno zadovolje svoje potrebe kroz obrazovanje po njihovim sklonostima a ne po kapacitetu koji pruža grad u ovom momentu. To znači da visoko obrazovanje ne smije biti ograničeno brojem postojećih mjesta - zvanja već i zvanja koja proizlaze iz kulture, prava, medicine, tehnologije te nužnom povezanošću radnih mjesta s brojem budućih stručnjaka.

Naš program pored sadržaja o izgradnji studentskog doma čija bi lokacija trebala biti u sklopu sportskih objekata na području Gospina polja predviđa izgradnju niza klubova za mlade u svim dijelovima županije gdje je koncentracija mladih znatna. Ti klubovi bi obuhvaćali najatraktivnije sadržaje za mlade - od edukativnog do zabavnog karaktera.

U sklopu HSP 1861. djeluje hrvatska pravaška mladež, koja iznosi trećinu članstva.

HSP 1861. očekuje da će participirati u vlasti i sudjelovati u radu Županijske skupštine. O broju mandata se nikada ne može govoriti u postocima, no polazeći od činjenice da je HSP 1861. jedina u županiji djelovala kao oporbena stranka, ona će svakako biti znatan faktor u formiranju županijske vlasti.

HSP 1861. poziva sve studente da se odazovu glasovanju 11. listopada i da daju svoj glas HSP 1861. Glasovati za bilo koju drugu stranku znači nepromijenjenost stanja, pogoršanje uvjeta življenja kao i mogućnost socijalnih nemira.

Welcome to the jungle

...i ne šarajte po klupama!

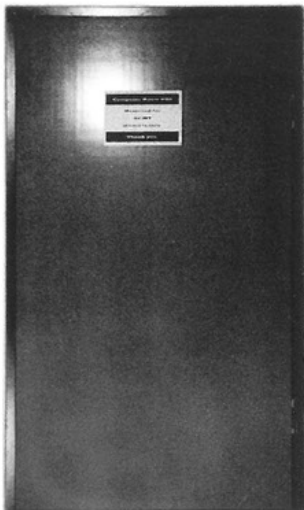

Kao što je tradicija na našem Veleučilištu, rektor je i ove godine prigodnim govorom pozdravio novopečene bruoše. Tom prilikom studentima je predstavio prorektore, tajnika, predsjednika Studentskog zbora, te glavnog urednika Gregala. Istaknuo je kako je ovo prva generacija koja počinje na Veleučilištu, te da je na njima važna zadaća afirmiranja Veleučilišta tijekom i nakon studija. Ovaj događaj istovremeno je bio i otvaranje novouređenog amfiteatra. Na kraju izlaganja rektor je zamolio sve prisutne da čuvaju inventar i ne šaraju po klupama. Vjerojatno će u tome pomoći nova akcija pojeftinjenja skripti i udžbenika koje izlaze na Veleučilištu.

Dobrodošli bruoši!

Kad se sjetim, budem napisao...

se popunio postojeći lab, te opremio još jedan. I to je lijepo, to nam je, barem većini, zamazalo oči. Samo, pitanje je zašto se u sedmom mjesecu uopće morao zatvarati lab kad dosada nije ništa napravljeno. A da ne govorimo da su se postojeća računala mogla osposobiti za rad dok ne dođu ostala.

Bolna je istina, što bi svima trebalo biti sramota, da studenti Veleučilišta nemaju odakle pročitati niti svoj e-mail, a da ne spominjemo pisanje diplomskih radova. U zgradi Veleučilišta ima najmanje stotinjak računala, a niti jednim od njih ne mogu se koristiti studenti.

Računala koja koristi Gregal i Studentski zbor posebna su priča. Već skoro godinu dana odvojena su iz lokalne mreže, što možemo zahvaliti lijenosti/neorganiziranosti/lošim namjerama našeg sistem-administratora.

U godinu dana nije se mogao zamijeniti jedan obični kabel koji je bio potreban da ta mreža profunkcionira. Svi takvi i slični zahtjevi ostali su neispunjeni.

Taj isti sistem-administrator ima važnijeg posla prodajući Veleučilištu računalne komponente, radeći na još dva-tri mjesta, igrajući se sa radio-valovima, od tamo nekakvih studenata koji traže ono na što kao studenti (navodno) imaju pravo. Naš studij izgleda ipak nije toliko važan i ne pridaje mu se toliko pažnje koliko povećanju ugleda samog Veleučilišta ugošćavanjem stranih studija. Možda bismo trebali biti zadovoljni samim time što smo ostali studenti i što imamo gdje slušati predavanja pored tristotinjak studenata ACMT-a koji za svoje dolare moraju dobiti najbolje od najboljeg. I koji su u šestom mjesecu, kad je njihov lab bio zatvoren, svakodnevno dolazili u naš lab. I koji su prije nekoliko dana, uz pomoć jedne svoje profesorice, iz svog laba izbacili dvojicu studenata, članova Gregala, koji su tu pokušavali naći materijal za svoje članke.

Uređenjem dva kabineta i uvođenjem UNIX terminala trebao bi se učinkovito srediti problem obučavanja za rad na računalima, pristupa Internetu, pisanja diplomskih i inih radova. Ti terminali uvedeni su po uzoru na neke druge fakultete u Hrvatskoj. Fakultete koji bi jedva dočekali da se riješe takve starudije koja eventualno može poslužiti za prijavljivanje ispita. Prijavljivanje ispita, što bi trebala biti jedna od namjena naših terminala. Problem je što do takvog stupnja informatizacije Veleučilište neće tako doći. I problem je što će se na svaki zahtjev studenata, odgovorni moći pozvati na te terminale koji su svoje odslužili još dok nitko od nas nije ni razmišljao koji će fakultete upisati.

I sad bi trebalo doći spasonosno rješenje u vidu stručnog tima koji bi sve uočene nedostatke trebao ukloniti. Stručnog tima koji bi se u budućnosti trebao brinuti da se takve stvari ne ponove. Stručnog tima čiji se "stručni" članovi tek sada doškoluju za rad na računalima. Neshvatljivo je zašto toliko inzistiranje na vlastitim ljudima, kad je očigledno da neki od njih nisu sposobni za povjerene im zadatke. I još je neshvatljivije zašto se ne iskoriste studenti koji bi takvu ponudu objeručke prihvatili. Studenti koji svojim znanjem nadmašuju 90 posto zaposlenika Veleučilišta. Studenti pored kojih ostali studenti ne bi imali razloga na žaljenje. Takvih primjera ima na velikom broju hrvatskih sveučilišta.

Kad se već po uzoru na njih uvode terminali, zašto ne preuzeti još neke stvari?

Sreća je naša da na Veleučilištu postoji par ljudi kojima studenti nisu samo marionete kojima su služe za ostvarenje svojih ciljeva. I ako išta od svega ovoga bude nešto dobro, to će trebati zahvaliti samo njima.

Lijenost? Neorganiziranost? Podmukle namjere? Ili samo nesretna igra slučaja? Što se zapravo krije iza nekih postupaka Veleučilišta? Jesmo li mi studenti samo maleni pijuni u jednoj velikoj igri šaha ili je ipak Veleučilište

tu radi nas? Mnogo je činjenica, a malo ljudi koji govore u prilog prvoj tezi, dok je kod druge potpuno obratan slučaj. Istina je vjerojatno negdje u sredini, samo što mnogima ni to ne odgovara. Intervju s rektorom Milkovićem rasvijetlio je i objasnio mnogo stvari, ali ipak, kad se sve to pogleda sa stajališta studenata, malo toga ostavlja lijep dojam.

Prvih dana srpnja računarski kabinet koji su koristili naši studenti, zatvoren je stavljen izvan funkcije. Objašnjenje je bilo u navodnoj reorganizaciji lokalne mreže koja se trebala odvijati preko ljeta. Iako teška srca, većina je studenata prihvatila tu odluku sa nadom da će početkom rujna, kad se Veleučilište otvori, naći otvoren lab(kabinet). Koji naivci. Stariji studenti koji više godina (ne)uspješno koriste računala, dobro su znali što znači zatvaranje laba. I bili su potpuno u pravu. Predavanja su već počela, a lab je još uvijek zatvoren. Navodno, kućni meštri trebaju dovesti struju do računala. Objašnjenje s malo veće razine glasi kako se čeka veća količina računala kojom bi

**Zeljko
Capin**

**Damir
Gabeljić**

Zašto se svako ljeto vrši reorganizacija postojećeg kabineta sa računalima koja se redovito protegne na veći dio zimskog semestra? Ne pruža li to lošu sliku o organizaciji samog Veleučilišta, da ne spominjemo kako su se za potrebe američkog koledža sredila dva velika kabineta koji bez problema funkcioniraju, dok je naš kabinet raskopan?

Općenito, problem je povezanost s osiguranjem sredstava. Ministarstvo je tek u sedmom mjesecu odobrilo sredstva za nabavku novih računala. Oprema je trebala stići do 1.8., međutim, do sada je stiglo samo polovica

Intervju: Mateo Milković

Intervju

odobrene opreme, tj. 30 od ukupno 60 računala. S obzirom da je na ACMT-u nastava počela 1.9. pristiglom opremom se opremio njihov kabinet. Naš kabinet je još uvijek izvan funkcije jer svakog dana očekujemo dolazak druge polovice kupljene opreme. Kako sada stvari stoje, oprema bi trebala stići do 5.10. pa bi bi se kabineti otvorili 12.10., tj. s početkom predavanja. Napomenuo bih da sve troškove opremanja kabineta ACMT-a snosi isključivo Ministarstvo, dok za nas pokriva samo dio troškova. Ostatak troškova ide na teret Veleučilišta.

Vezano uz ovaj problem, želio bih razjasniti i neke dileme oko prostora na Veleučilištu. Postojeći prostori opremaju se prema financijskim mogućnostima. Stoga je jasno da raspored prostorija nije trajan, već sa svakim novim proširenjem dolazi do izmjena. Čak će se i knjižnica, koja se već dvaput u kratkom vremenu selila, morat opet premjestiti. Promjena će biti sve dok se zgrada i okolni objekti potpuno ne dovrše. Nije bilo planirano da ACMT za jednu trećinu više od dogovorenog poveća broj svojih studenata. Stoga smo bili prisiljeni ustupiti im dodatne prostore. Međutim, to nije na štetu naših studenata, jer smo na temelju toga dobili sredstva za obnovu amfiteatra, nautičkog kabineta i odobreni su projekti za novih 2000 metara četvornih.

Hoće li se uvođenjem primijenjenog računarstva pokloniti veća pažnja obučavanju svih studenata za rad na računalima? Ako hoće, kako će to sve funkcionirati? Vezano uz to, jesu li već osmišljeni neki projekti koji bi na najbolji način iskoristili brdo nabavljene opreme?

Daljnjom informatizacijom Veleučilišta svaku prostoriju ćemo opremiti bar jednim računalom na kojemu će se izvoditi vježbe iz svih kolegija. Pokrenuli smo stručni tim za informatizaciju koji bi ubuduće trebao osmisliti razvojne planove i brinuti se za sve tekuće probleme vezane uz umrežavanje, održavanje i sl. Moje je osobno mišljenje da oprema ne bi trebala služiti samo za održavanje tečajeva, što je na žalost veoma često mišljenje na ovom Veleučilištu. To je glupost. Pravi način na koji bi se trebala iskoristiti nabavljena oprema je poticanje studenata na izradu softwarea kojeg bi se moglo plasirati na tržište. U svakom slučaju, informatizacija će se proširiti na sve smjerove i puno većem obimu nego što je to bio slučaj do sada.

Zašto se uvode UNIX terminali, kada se dobro zna da je to odavno zastarjelo? Nije li to korak unatrag?

Terminali neće biti ograničenje. Po ugledu na FER, planiramo provesti informatizaciju studentske referade. Tako bi preko terminala trebalo biti moguće prijavljivati ispite i dobiti sve podatke vezane za konzultacije, ispitne rokove itd. I za kraj, molim vas da imate strpljenja jer je to obiman posao koji zahtijeva vremena i truda. Svi dosad uočeni nedostaci trebali bi biti otklonjeni ovim zahvatima.

Kako je Sveučilište postalo Veleučilište?

Odluka Sabora o proglašenju Pomorskog fakulteta u Dubrovniku Veleučilištem u prije tri godine, prihvaćena je s euforijom, kako kod studenata, tako i kod profesora. Međutim, tada nastaju problemi čije posljedice počinju osjećati generacije studenata koje su se u prijelaznom razdoblju našle na fakultetu.

Studenti koji su se upisali na Pomorski fakultet u Dubrovniku, morali su se tijekom prošlogodišnjih upisa odlučiti žele li ostati na Pomorskom fakultetu ili na Veleučilištu, za što je bila pripremljena posebna izjava o tome tko želi ostati na sveučilišnom, a tko na veleučilišnom studiju. Prilikom prijave u referadi studenti koji su se odlučili na ostanak prošli su pravu malu torturu što nije bilo ništa u usporedbi s trenutkom kada su tražili potvrde radi reguliranja statusa studenta, jer ih "kači" vojska, nemaju pravo na subvencioniranu prehranu... Na to su dobili niječan odgovor, jer je to tajnik izričito zabranio - nije riješen status studenata Pomorskog fakulteta.

Nakon dvadesetak dana donešeno je i sudbinsko rješenje i to da studenti koji su željeli sveučilišnu diplomu sada pripadaju Pomorskom fakultetu u Splitu, Sveučilišta u Splitu, ali pohađaju nastavu na Veleučilištu.

Međutim, krajem prošle akademske godine u novinama su osvanuli članci o preustroju Pomorskog fakulteta u Splitu u Visoku pomorsku školu, koja ima isti status kao i Veleučilište - stručni. Naime, poslije stručnog studija ne može se doktorirati, a po nekim inicijativama u Saboru RH, poslije četvorogodišnjeg stručnog studija dobivala bi se titula *inženjera pomorskog prometa*. Takvu ideju nisu prihvatili na Veleučilištu te su potegnute sve "veze" u Saboru, od oporbenih do HDZ-ovih kako bi se taj zakon promijenio.

Pošto je ovih dana vrijeme upisa na tekuću akademsku godinu, studenti sveučilišnog statusa ostali su iznenađeni nemogućnošću da se upišu na sljedeću godinu u sklopu Pomorskog fakulteta, te su jednostavno bili primorani nastaviti studirati na Veleučilištu. U najgorem slučaju mogli su se prebaciti na tek osnovanu Visoku pomorsku školu u Splitu.

Na to su studenti reagirali, barem u kuloarskim pričama. Pripremili su peticiju koju će poslati Ministarstvu znanosti i tehnologije i svim drugim relevantnim ustanovama, kako se preko ovog problema ne bi jednostavno prešlo na način da se studenti prisile završiti fakultet pod Veleučilištem. Studenti ne žele da im se takva rješenja nameću, jer nisu oni krivi za zakonske "rupe" i nepostojanje prijelaznog rješenja. Oni samo traže da im se ispune zakonom zagaranirana prava.

Upisan u
zimski ljetni
semestar
šk.g. 1997
kao semestar
studija
..... 199...

Upisan u
zimski ljetni
semestar
šk.g. 1997
kao semestar
studija

41 J. M. 10-x 2
16. 5. 97

semestar-godinu
ovjerava

Sam sam otkrio Ameriku

"Svi otkrivači Amerike" autora **Ivana Pamića** je prva knjiga u Hrvatskoj kojoj je autor student, a izdavač Studentski zbor - istaknuo je u uvodnoj riječi na konferenciji za tisak održanoj 18.09.1998. na Veleučilištu u Dubrovniku **Josip Lovrić**.

Antić

Julijana

Osim studentskog lista Gregal na konferenciji su bili prisutni i Radio Dubrovnik, Večernji list i Slobodna Dalmacija. Toliko o odgovornosti naših novinara, jer što mislite koliko je bilo pozvano?!

Prvi recenzent knjige jest **Boris Franušić**, a koji nas najozbiljnije upozorava na činjenicu da je danas jako teško naći studenta koji uz sve svoje studentske obveze može iznaći vremena za skupljanje materijala o tematici koja u našoj pomorskoj kulturi uopće nije zastupljena.

"Autor se u svom djelu pozabavio pitanjem da li je otkrivača Amerike bilo i prije Columba, te nas kroz cijelo djelo (dajući nam dokaze ali i polemizirajući) nastoji u to uvjeriti" - kazao je dr. Franušić, te dodao "iako je knjiga puna špekulacija i polemiziranja, što je i normalno jer to nije znanstveno nego popularno štivo, autor je složio doista vjerodostojnu priču."

Što se tiče tematike, sam autor priznaje da je jako nezahvalna, jer kako kaže - "kad se jednom ustale neke povijesne činjenice, onda se one jako teško mijenjaju."

O izvorima za knjigu I. Pamić kaže da mu j glavni izvor podataka bio Internet (što kažete o suvremenosti ovog autora?!) ali i mnoštvo knjiga koje je morao naručivati iz inozemstva.

Autorov komentar za tisak bio je jako sažet: "Osobno sam otkrio Ameriku - na svom prvom brodu."

Knjiga je u prvom izdanju izdana u samo 500 primjeraka za koje Veleučilište u Dubrovniku da će distribuirati po Hrvatskoj.

Što reći na kraju, nego poput svih koji su knjigu pročitali, najiskrenije čestitai autoru i zaželjeti da se što prije nađe netko tko će pomoći da još dvije knjige ovog autora pripremljene za tisak ugledaju svjetlo dana. Svim vjernim čitateljima Gregala preporučam da što prije nabavite knjige, jer ih je jako malo, a naš **El Presidente - Slaven Bogut** će sigurna sam osigurati za studentski budžet pristojne cijene.

Događanja

HPT

KORISTITE SATELITSKE VEZE ! AUTOMATSKO BIRANJE KOPNO - BROD

Danas preko 25000 brodova komunicira preko 4 satelita koji pokrivaju cijeli svijet. Želite li poslati poruku ili pozvati telefonom nekoga koji plovi na tim brodovima, HPT vam omogućuje da to vrlo jednostavno učinite.

Svi telefonski pretplatnici priključeni na AXE komutacije (digitalne) i svi telex pretplatnici mogu direktno birati brojeve brodova, i to:

PREDBROJ ZA POJEDINO OCEANSKO PODRUČJE

OCEAN	TELEFONSKA VEZA	TELEX VEZA
ATLANTSKI OCEAN (ISTOČNI DIO)	871	581
TIHI OCEAN	872	582
INDIJSKI OCEAN	873	583
ATLANTSKI OCEAN (ZAPADNI DIO)	874	584

Za telefonsko pozivanje ili slanje fax poruka brodovima birajte:

00 871 1234567 (primjer za Sat - A)
↓ ↓ ↓
↓ ↓ broj brodske satelitske postaje
↓ ↓ predbroj za oceansko područje
↓ ↓ ↓
međunarodni predbroj

Za slanje teleks poruka birajte:

0 581 423811110 (primjer za Sat - C)
↓ ↓ ↓
↓ ↓ broj brodske satelitske postaje
↓ ↓ predbroj za oceansko područje
↓ ↓ ↓
međunarodni predbroj

Inmarsat operira nekoliko sustava koji pružaju različite vrste komunikacija (Sat - A, B, C, M).

Telefon i fax možete koristiti sa svim brojevima koji počinju s 1, 3 ili 6, a telex sa brojevima koji počinju s 1, 3 ili 4. Ako ne uspostavite vezu u jednom oceanskom području, pokušajte susjedno područje.

Sve informacije o pogodnosti vašeg priključka za povezivanje brodova i o opremljenosti brodova za satelitsku komunikaciju možete dobiti na telefon (01) 901.

GLOBAL SYSTEM FOR MOBILE COMMUNICATIONS

CRONET

PRODAJA

**TKC DUBROVNIK V. NAZORA 32
20000 DUBROVNIK Tel. 020/ 412 003**

Mato Brautović

"Droga je vaš izbor": Slaven Bogut, predsjednik Studentskog zbora Veleučilišta u Dubrovniku

Afirmacija studenata s Veleučilišta u Dubrovniku svakim danom uzima sve više maha. Tako je prošlog mjeseca u organizaciji Studentskog zbora Veleučilišta u Dubrovniku i Studentskog lista Gregal, uz financijsku potporu mnogih dubrovačkih gospodarstvenika među kojima moramo istaći Studentski centar i Županijski centar za borbu protiv ovisnosti, pokrenula humanitarnu akciju pod nazivom "Umjetnošću protiv droge".

U sklopu akcije organiziran je rock-koncert "Humanijada", koji se održao u ambijentalnom okruženju parka Srebreno na poluotoku Puntičeli, Župa Dubrovačka. Na koncertu su trebali nastupiti novo afirmirane dubrovačke rock skupine **Teatar** i **Gruhak**. Međutim, **Gruhak** je u zadnji tren otkazao nastup. Pored Teatra, zvijezde večeri bili su **Song Killersi**, bivša prateća grupa **Dina Dvornika** (za manje upućene).

Nastup Teatra, čiji je "sound" iznenadio mnoge poznavatelje dubrovačke alter-rock scene, je "digao" atmosferu među mladima koji su se tada počeli okupljati, tako da je pred nastup Killersa nahlilo dvije

UMJETNOŠĆU PROTIV DROGE

tisuće posjetitelja, što je za dubrovačke okvire neočekivano mnogo. Pošto su na red došli momci od zanata - Song Killersi, uspjeli su svojim soul zvukom nadmašiti Teatar, tako da su nakraju pobrali najviše ovacija razdraganog mnoštva.

Međutim, tada se je začuo tajac, trebalo je održati govor o štetnosti droga. Ulogu Godotskog govornika preuzima **Slaven Bogut**, koji samo jednom rečenicom - "Droga je vaš izbor!" zaokružuje bit akcije i signalizira aktivistima SZ i Gregala da započnu sa djeljenjem brošura o štetnosti konzumacije opojnih sredstava, koju je za tu prigodu priredio Studentski list Gregal.

Naime, Županijski centar za borbu protiv ovisnosti nema edukacijsku brošuru primjerenu mladima od 18 do 24 godine.

Nakon Bogutovog nadahnutog govora, koncert je nastavio sa svojim tijekom, da bi negdje oko sata poslije ponoći završio.

Zanimljivo za djelovanje dubrovačkih studenata, a tako i ovom prilikom, koncert nisu popratile niti jedne novine, a bile su na vrijeme izvještene, što potvrđuje tezu o njihovoj "nezainteresiranosti" za studente. Ipak moramo zahvaliti **Radio Libertasu** i **Radio postaji Dubrovnik** u ime organizatora jer su svojom pomoći omogućili da se akcija održi.

HUMANIJADA

Događanja

Europski parlament mladih

Capin

Zeljko

"Europe 2020" naziv je konferencije Europskog parlamenta mladih koji je od 23. do 30. 8. ove godine održan u Dubrovniku u prostorima MSHS-a, a pod pokroviteljstvom organizacije "The Fontainebleau Youth Foundation". Učestovalo je osamdesetak studenata iz gotovo cijele Europe, a službeni jezik konferencije bio je engleski. Sudionici su se pri prijavi opredijeli za jednu od sedam tema koje će obrađivati: *Internal and external threats to the security of Europe and NATO's trusteeship; Universality of human rights; Responsibility of young people to encourage all forms of democracy; Appropriate care for refugees; Tourism versus the environment; Safeguarding European cultural heritage; Freedom of the press and other media.*

Rezultati rada napisani su u obliku rezolucija koje se, ako prođu glasanje na generalnoj debati, šalju pred europsku komisiju i parlament te hrvatskoj Vladi kao službeni zahtjevi i preporuke Europskog parlamenta mladih. Svaka rezolucija mora imati četiri uvodne rečenice kojima se jasno definiraju problemi uočeni u dotičnoj temi i isto toliko tzv. operativnih rečenica u kojima se nude rješenja u obliku "zahtjeva" ili "stroge preporuke". Problemi i zahtjevi za njihovo rješenje šire su obrazloženi u samim rezolucijama.

Prvi dan konferencije iskorišten je za upoznavanje i zbližavanje po grupama (teambuilding). Organiziran je

cjelodnevni izlet na Lopud. Međutim tu je učinjen i veliki propust. Naime, prema ranijem dogovoru, studenti iz Dubrovnika čekali su u staroj luci odakle je brod trebao krenuti. U posljednjem trenutku plan je promijenjen i brod je krenuo iz Gruža, a studente je od hotela "Lero" tamo prebacio posebni autobus, dok su dubrovčani i dalje čekali u Starom gradu. Kasnije je s Lopuda intervenirano pa su, s nekoliko sati zakašnjenja, ipak stigli.

Utorak je bio rezerviran za posjet Mostaru u "Muzičkom centru Pavarotti". Učesnici iz Dubrovnika bojkotirali su izlet s argumentima "ako je konferencija u Hrvatskoj, u Dubrovniku, trebalo bi ići na izlet negdje u okolici Dubrovnika ili barem u neko mjesto u Hrvatskoj, a ne ići u drugu državu!". Većini učesnika iz vani posjet razrušenom Mostaru bio je zanimljiv i zabavan. A kako inače objasniti svo ono silno fotografiranje ruševina. I dok su se evropske kolege ponašale kao na foto-safariju, mi iz Hrvatske, siti rata i ruševina, jedva smo čekali da se vratimo u Dubrovnik. U MCP-u ponovno mučna situacija. U svom izlaganju voditelj MCP-a iznio je neke neistinite tvrdnje o stanju u Hrvatskoj na što smo mi iz Hrvatske s negodovanjem reagirali.

ith zvanično je otvorio konferenciju. Nakon nekoliko predavanja uvaženih gostiju, među kojima su bili i **Ivo Slaus**, znanstvenik visokog svjetskog ugleda i **Mario Nobilo**, stalni predstavnik RH pri UN-u.

Srijeda, četvrtak i petak protekli su u predavanjima, raspravama i sastavljanju rezolucija. Iako na prvi pogled ne izgleda tako, bilo je veoma naporno. Desetak mladih ljudi koji svaki na svoj način doživljavaju odabranu temu, u kratkom roku trebalo s usaglasiti oko koncepta, izdvajanja problema, usaglasiti rješenja i na kraju sve to sastaviti i prenijeti na papir. S obzirom da je rezolucije trebalo predati do petka u 17.00, neke grupe su u četvrtak radile do poslije 3 sata ujutro.

Nevjerojatan je entuzijizam i želja gotovo svih učesnika da se posao obavi na najbolji mogući način. Rasprave o pojedinim pitanjima znale su trajati satima. Jedna od zamjerki vezanih za organizaciju je upravo premalo vremena s obzirom na posao. Čak i kad su rezolucije predane nije bilo vremena za opuštanje. Trebalo se, naime, pripremiti za generalnu debatu. Sastaviti kratku obranu rezolucije, potražiti eventualne slabe točke i pokušati predvidjeti neugodna pitanja. Rad se opet protegnuo do kasno u noć. Nije dovoljno samo da rezolucija bude kvalitetna da bi prošla, tj. bila izglasana. Trebalo je rezoluciju obraniti i smisleno odgovoriti

na sva postavljena pitanja i napade. U suprotnom, ako rezolucija ne bude izglasana, sav taj silni trud i vrijeme padaju u vodu.

Subota, cijeli dan, protekla je u iscrpljujućoj generalnoj debati. Od sedam rezolucija pet ih je usvojeno, a nisu izglasane "Internal and external threats to the security of Europe and NATO's trusteeship" i "Universality of human rights". Na licima su se jasno očitavali ponos ili razočaranje. Međutim, sve je zaboravljeno na oproštajnoj zabavi. Pjevalo se na svim jezicima i ludovalo do jutra. I koliko god se trudio izbjeći patetiku, moram reći da je rastanak bio tužan, a to najbolje govori o tome koliko je bilo lijepo sudjelovati na takvom skupu, raditi i družiti se s ljudima iz cijele Europe. I što reći na kraju? Strancima će zasigurno jedan od jačih utisaka biti sjećanje na Dubrovnik i Jadran, na što nisu štedjeli riječi. Nama domaćima ostalo je zapadnjačko poimanje rada, obaveza i vremena. A svima zajedno je ostao osjećaj da se svijet može mijenjati. Taj odgovoran posao leži na nama - mladima. Mi smo ti koji moramo preuzeti odgovornost. I to što prije.

Govoriti o studentskom pokretu 1968. godine, 30 godina poslije njegovog zbivanja, napokon poprima svoju stvarnu dimenziju, pogotovo što je sada moguće sagledati njegov utjecaj na društvo, odnosno usku vezu prostora i vremena u kojemu se zbivao sa posljedicama koje živimo danas.

Generacija studenata '68., koja je zaprijetila rušenjem postojećeg demokratskog društva u većini zapadno evropskih zemalja (UK, Francuska, SR Njemačka....) i to potaknuta buntom protiv Vijetnamskog rata, Ruskom intervencijom u Čehoslovačkoj, smrti M.L. Kinga, senatora R. Kennedyja, započela je 1968. godine pravu malu kulturnu revoluciju, koju dakako nije uspjela provesti, ali je posijala temelje za sasvim novo poimanje Svijeta. " Mogli smo promijeniti povjest!" Daniel Cohn - Bendit

Retorika otpora - ako je 1968. godina sinonim za studentski pokret, tada su simboli toga vremena studentski vođe **Rudi Dutchte**, studentski pokret u Berlinu i "**Crveni Danny**" - **Daniel Cohn - Bendit**, lider Pariških studenata. Njihovo geslo bilo je: "*Budite realni, tražite nemoguće*", putem kojeg su ostvarili mnoge ciljeve, te pokrenuli inertne studentske misli toga doba ostavljajući posljedice na nadolazeće generacije. Studentski nemiri koji su se događali u razdoblju poslije 1968. ostali su zasjenjeni revolucionarnom '68, ali su također, postali pokretačka snaga studentima u traženju svojih zahtjeva 1971. godine, a i kasnije.

Pokret '68. je nastao kao posljedica neslaganja s službenom politikom toga vremena i pokušaja upletanja vlasti u autonomiju sveučilišta u vidu sužavanja obrazovanja, pogotovo onog općehumanističkog, kako bi studenti postali suzdržanijim, manipulacijama podložnija masa. Ali i zbog strukture sveučilišta bazirane na tradicionalističkom ustroju iz 19 st. Ako uz sve to povežemo i prisutnu potporu politici Marxa i Engelsa, Maoa, Che Guevara i Ho Ši Mina, uz odstupanje "*oni ipak nisu naši heroji*" te koncentriranje studenata u kampovima, možemo ustvrditi da su se studenti polučeni nepovoljnim ozračjem jednostavno, pobunili.

Samo ozračje dovoljno govori o vremenu i problemima sa kojima su studenti bili suočeni. S tako zbrkanim idejama za najveći dio javnosti oni su bili komunisti, za komuniste anarhisti, a za anarhiste utopisti. Međutim, mišljenja su bila drugačija. Tako je prilikom intervjua s "crvenim Danny" **Jean Paul Sartre** rekao: "*Revolucionarni studenti ne nastoje formulirati program pokreta i dati mu strukturu. Prigovara im se da žele sve srušiti, ali da ne znaju zamijeniti ono razoreno. Međutim, njihove su ideje bogatije od ideja njihovih očeva, oni iznenađuju i šokiraju.*"

Vratimo li se ponovno na vođe pokreta, ubrzo ćemo uvidjeti da oni dolaze iz najrazličitijih kulturno ekonomskih sredina, tako je npr. Rudi Dutchte, bio pobjegli istočno njemački atletičar, **Christopher Ehman** sin poginulog protestantskog svećenika i slično, što bitno označava studentski pokret sa raznolikošću ideja i pogleda na svijet. Oni su vođeni mladošću, stihijom, instinktom bili spremni na sve, tako da je na svibanjskim i lipanjskim demonstracijama ranjeno nekoliko tisuća studenata, a pale su i žrtve. Studentski pokret 1968. imao je negativnu stranu, tako da su radikalni studenti, komunističke orijentacije osnovali jedne od najozlogašenijih terorističkih skupina, Baader Meinhof i Brigade Rosse, koje su sijale strah po Europi sve do konca osamdesetih godina.

Revolucionarna 1968. sa svojim posljedicama direktno se odrazila i na zbivanja u bivšoj Jugoslaviji. Studenti Zagreba, Beograda, Sarajeva izašli su na ulice u znak potpore svojim kolegama širom Europe. Međutim, razlozi su bili dosta dublji, od nacionalnih do svjetonazornih, o čemu ćemo pisati u sljedećem broju.

Tražim mjesto na Korčuli šifra: Hefest*

Zeljko

Čapin

"Da je organizacija bila bolja izgorilo bi duplo manje", rekao mi je prijatelj koji preko ljeta radi kao profesionalni vatrogasac. Prve kiše već su bile pale najavljujući kraj još jednog ljeta. Ekipa je sjedila u mraku i prepričavala događaje iz vrućih dana. Damir se prisjećao velikog požara u kojem je izgorjela četvrtina Korčule.

"Zamisli 800 ljudi na tako velikom prostoru; različite grupe iz različitih dijelova Hrvatske; zamisli sada zbrku koja nastane kad više njih ima ISTI kod. Iz glavnog stožera zovu npr. 615 preko radija, s namjerom da ih prebace na drugi položaj, a jave se odjednom trojica. I ajde sada ti objasni koga si zvao i tko mora gdje ići. I onda nastane zbrka, premještaju se krivi ljudi na kriva mjesta...a vatra napreduje...Požarom su rukovodili ljudi koji nikada prije nisu vidjeli požar borove šume. Nisu se jednostavno mogli snaći..."

Naježio sam se. Sjećanje mi se vratilo mjesec dana unatrag. Vatra je prijetila Smokvici. Sa zapadne strane požar je zaustavljen na nekoliko stotina metara od pumpne stanice i vinarije. Došli smo do zbornog mjesta autobusom iz Korčule rano ujutro prije izlaska sunca. U zraku se osjećao miris dima. Na obližnjem brdu vatra je gutala makiju. Uskoro je proletio i prvi kanader. Borba je počela. Nekoliko dobro naciljanih vodenih bombi i crveni plameni jezici su nestali. Nedugo zatim tamo su krenuli profesionalni vatrogasci da osiguraju zgarište. Dolazi vijest da gori gusta borovina iznad Istruge.

Vrijeme je prolazilo, a mi smo još uvijek čekali da nam daju opremu i pošalju već negdje gdje ćemo biti od koristi. Ali ne samo da opreme nije bilo, već su u stožeru imali važnijeg posla. Naime, očekivao se dolazak nekog ministra, pa je trebalo organizirati doček. Televizija je već bila na svom mjestu. I dok su zapovjednici neuspješno prikrivali tremu, gasitelji i mještani koji su se našli u blizini gundali su između sebe: *"Svaki dan netko dođe; zabavno in se vozit' helikopterima; bolje bi in bilo da kupe opremu za te solde; ovako samo zajebavaju ljude!"*

Napokon su nas poslali kao smjenu umornim gasiteljima. Sektor 4. Čitava padina brda je izgorjela. Ogromna čistina bijelila se od pepela dok su crne grane i panjevi još ponegdje stršili u zrak. Dim je dražio grlo i oči. Na licu i rukama sam osjećao vrućinu koja je zračila iz kamenja pod sobom, dok su se đonovi na nekim mjestima lijepili za tlo. S 20 litara vode u naprtnjači na leđima po strmom kamenjaru, svaki korak je avantura za sebe. Trebalo je obilaziti rubove zgarišta i gasiti vatru koja je izbijala svaki put kad bi zapuhalo malo vjetra.

Poslijepodne je. Vjetar je stao. Sunce je u potpunosti zaklonjeno dimom, tako da, iako je sredina ljeta, ne peče kao obično. Hladimo se vodom iz naprtnjača i sjedamo u sjenu borova. Ne čuju se više avioni. Prividni mir spustio se na šumu. Neumorni cvrčci svojom pjesmom samo pojačavaju dojam tišine. Poput snježnih pahuljica, krupni pepeo pada između rijetkih borova. Tko zna odakle vjetar ga je vinuo u zrak i sada se tiho vraća na zemlju. Prizor gotovo nestvaran. Idiličan. Većina nas, s obzirom na ljetni bioritam, uopće nije spavalo te noći. Umorni smo i hvata nas san. Odmor je kratko trajao. Vjetar je iznova u jačao. Po tko zna koji put tog dana napunili smo naprtnjače vodom i krenuli u ophodnju. Stupovi dima uzdizali su se s rubova izgorjene čistine prijeteci da prerastu u novi požar. A tamo odmah iza brda je pumpna stanica. Ne smijemo ni pomisliti što bi se dogodilo da požar krene... Sunce je već odavno bilo zašlo kad smo napustili sektor 4. Gladni i umorni, puna dva sata smo čekali da dodje autobus iz Korčule, dovede nove ljude, a nas vrati kući.

Vraćajući se kući razmišljao sam o užasu kojeg ostavljam iza sebe. Tamo negdje su gorjele masline, loza. Vatra je gutala čitava imanja. Novoj lozi trebaju četiri godine da počne davati plod. Maslini mnogo više. Pred gasiteljima je još jedna besana noć, a pred mještanima godine truda da obnove ono što su izgubili. I sve to s neizvjesnošću što donosi novo ljeto.

Mnogo riječi je palo na račun slabe organizacije i nedostatka opreme od strane odgovornih ljudi u državi. Međutim, neke poražavajuće činjenice poput one s početka teksta mogu se doznati samo iz prve ruke. Požari su prošli, štete su neprocjenjive, a na položajima su i dalje isti ljudi. Javnost zaboravlja, a ljudi kojima su izgorila imanja žive u nadi da će Vlada RH ispuniti obećanje i sanirati štete. Samo da ne ostane po onoj narodnoj "pojeu vuk magarca".

* Hefest, grčki bog vatre

Ivan

Pamić

Putopis

photo: I. Pamić

Prva
feta
kruha
sa
sedam
kora

Gregal

Tek što sam se iskrcao nakon gotovo tri mjeseca, već su me pozvali na drugi brod. Dovraga, neću biti doma ni deset dana!

No, krenimo ispočetka. Nakon što sam završio sa faksom, odnosno odmah nakon diplomiranja predao sam molbu za ukrcaj "Mediterskoj", misleći da ću se ukrcati brzo, za nekoliko dana. Ali, nisam bio te sreće. Prolazili su tako dani, tjedni, mjeseci ...u čekanju. Toliko sam čekao da sam zaboravio što čekam, pa sam u međuvremenu napisao par članaka za Gregal i jednu knjigu. Da ne bi ispalo da čekam Godoa otišao sam osobno do "Mediterske", gdje me je dočekao hladan tuš! - "Pamiću, pa vas uopće nema na listi za čekanje". Ne samo da me nije bilo na listi, već su se svi moji papiri negdje "zagubili". Da bi se nekako ispravili odmah su me stavili prvog na listi za čekanje i rekli mi da mogu očekivati ukrcaj za mjesec, dva. Budući je to bilo u šestom mjesecu počeo sam se već pripremati za ljeto, da bi me sljedećeg dana iznenadio poziv da idem za dva dana na brod. I tako su svi moji planovi za ljeto propali, a što je bilo najgore još nisam bio sredio sve papire. Nastupila je prava ludnica, trebalo je brzo trčati po odgodu od vojske, po pasaparat, po matrikulu, po vizu i po štotijaznam sve. Ipak, uspio sam sve srediti za jedan dan tako da mi je navečer ostalo vremena za ludu oproštajnu. Nisam uspio ni zaspati, a već sam morao biti na autobus za Zagreb. Tu sam upoznao još petoro članova mojeg budućeg prvog broda. Avionom, oprostite zrakoplovom smo letjeli linijom Frankfurt - Pariz - Houston - Lake Charles gdje je bio privezan moreplov, oprostite, brod. Pariz smo prelijetali baš kad se igrala utakmica Njemačka - SAD, tako da smo ih mogli gledati besplatno iz aviona.

Kad sam bio upoznat da idem na m/b SUPERTRAMP, po imenu broda sam mislio da je to neki superveliki "bulk carrier", kad ono mali brod niti 120 metara dužine. Nismo se pošteno ni smjestili, a odmah je trebalo biti na vezu. Isprva nisam imao pojma što činiti, ali vremenom se sve nauči. I tako dani su prolazili uglavnom u piketavanju, pituravanju, čišćenju i pranju broda. Ti monotoni poslovi bili su prekidani dolascima u luku ili nekim drugim događajima poput prolaska kroz Panamski kanal, te prolaskom preko Ekvatora. Tom prilikom bio sam kršten laminom vode po starom pomorskom običaju postavši "sinom sjevernih i južnih mora" i to svega sedam dana nakon ukrcaja.

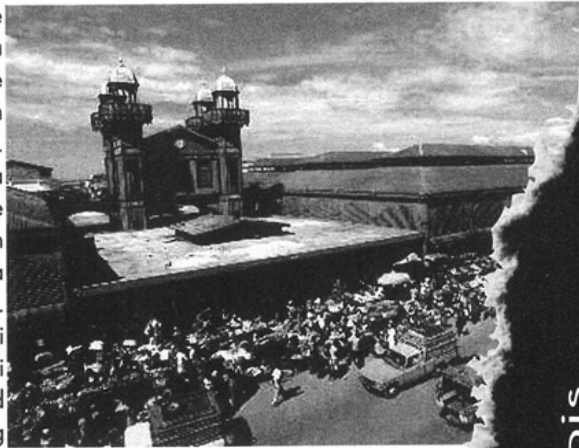
Prilikom isplavljenja iz Kolumbije, nekoliko milja od obale, imali smo "posjet" nepozvanih gostiju. Čim su vidjeli da su bili primjećeni gusari su skočili nazad u more. U Peruu sam prvi put izašao vani. Preko dana smo terco i ja otišli taksijem do Lime obilazeći muzeje i znamenitosti poput pravih turista. U jednom restoranu smo probali i neki njihov specijalitet, nakon čega smo otkrili pravo značenje krilatice - "papren poput čilija". Navečer smo izašli u jedan kafić gdje su nas konobarice iznenadile svojim znanjem hrvatskog jezika, a unutrašnjost je odzvanjala Oliverovim pjesmama. Prava domaća atmosfera. Budući je to bilo vrijeme Mundijala u svakom portu Latinske Amerike su znali za "Croate" i za "Sukera", a gotovo su svi navijali za Hrvatsku.

U Gvatemali smo uplovili u neki porat usred džungle. Čim bi bili slobodni terco i ja bi se makli s broda i otišli na plažu gdje je postojao ograđeni prostor za bogatune. Tu smo uživali igrajući picigina i hladeći se u bazenu izvana, a sa "servesom" iznutra. Slično je bilo i u Meksiku samo što su bazeni bili u sklopu noćnog bara. Prije tog bara bi obično večerali u kojem restoranu. No, kakva bi to bila večera u Meksiku bez svirki mariačija.

Nakon Meksika smo stigli u najveću, barem po meni, bijedu kugle zemaljske - na Haiti. Kada se kaže Haiti odmah se pomisli na romantične krajobrazne tropskih

mora ispunjene crnim ljepoticama i drugim čarima. Ništa od toga, samo bijeda i siromaštvo bez ikakve romantike. Tamošnji crnci još uvijek plove u kanuima s jedrima od plastičnih vreća, ispunjenim brojnim suvenirima koje su nam prodavali za džabe. Tako smo npr. drvene kipiće kupovali za dva - tri sapuna, slamnati šešir za plastični bidon, sliku za nekoliko pivi ili šampona, itd. Nismo se uspjeli ni privezati, a brod je bio pun trgovaca suvenira i "tužnih majki". Ubrzo je brod ostao bez sapuna i plastičnih bidona, a pun haićanskih suvenira. Sve što su mogli prodati, prodavali su. Tako su nam jedne noći dok sam bio u gvardiji sa sekondom i timunjerom, prišla dva dječaka mlađa od deset godina nudeći nam seksualne usluge za pet dolara. Eto, što bijeda čini od

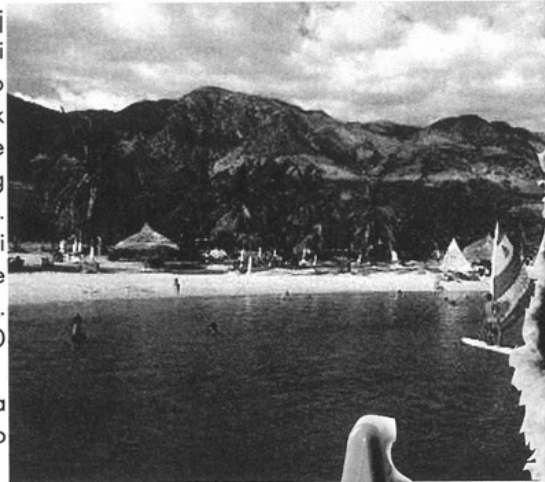
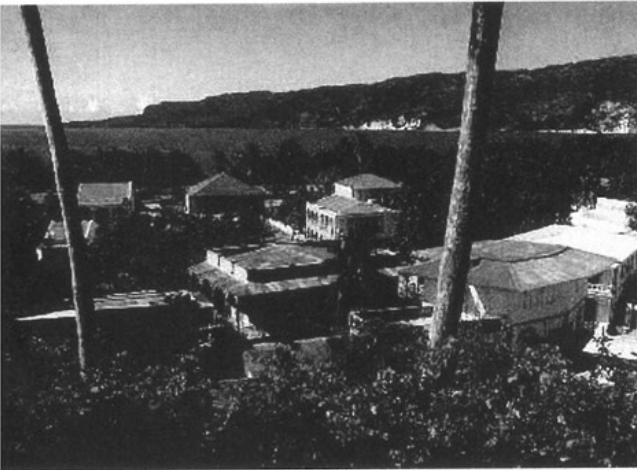
ljudskog dostojanstva.

Lučki radnici, bolje rečeno ljenjivci više su se tukli među sobom nego što su radili, tako da smo umjesto tri dana koliko smo trebali ostati, ostali dvanaest dana. Mene je uhvatila gvardija od ponoći do šest ujutro i od podneva do šest popodne, i to sam morao imati oči širom otvorene da nam koji crni ne bi nešto ukrao. Da situacija nije bila bezazlena govori i to što su brod koji je bio usidren u blizini napali i ranili jednog člana posade. Zbog svega toga nitko nije žalio kad smo isplovili s Haitija i iz još jednog razloga. Stigao je teleks da se brod prodaje i da će primopredaja biti u SAD-u.

Upravo ovih zadnjih tjedan dana bilo je najteže na brodu i to ne samo meni već cijeloj

posadi. Osim što smo imali "blackout" svi smo se bili razboljeli od dizenterije, a od hrane nam je još bila preostala samo kokoš. Pive je odavno ponestalo, a kava je bila pri kraju. Ipak smo se uspjeli dovući do SAD-a i taman kad smo pomislili da je došao kraj našim mukama pojavili su se novi problemi. Zbog primopredaje brod je morao pregledati US Coast Guard. Nakon što je taj pregled prošao pozitivno na red su došli ronionci koji su morali pregledati dno broda. Budući da je more u luci bilo mutno morali smo isploviti nekoliko milja od obale. Prije nego što smo isplovili morali smo iskrcati tri tone (3000 kg!) piture i to na ruke.

Konačno, dan nakon ronilačkog pregleda izvršena je primopredaja, a ja sam po posljednji put mahnuo "Supertrampu".

Tko je uistinu otkrio Ameriku ?

Vladimir Josipović

Ovo je priča o otkriću Amerike prije Kolumba, penicilinu prije Fleminga, zrakoplovima prije braće Right,

Jupiterovim mjesecima prije Galileja, putovanjima na Mjesec prije *Apoloa*, električnim baterijama prije Volte, o

računalima prije Pascala - o nauci prije Doba Nauke.

Nemam ništa protiv Kolumba, Magellana, Di Game i ostalih istraživača, jer to su ljudi koji su bez sumnje ostavili jako dubok zarez u povijesti čovječanstva. No, proučavajući literaturu naišao sam na podatke koji govore o tome kako su ljudi mnogo stoljeća prije Kolumba otkrili Novi svijet, spoznali da je Zemlja okrugla, te znali projicirati geografske karte sa zavidnom preciznošću.

U djelu "Život Apolonija iz Tijane" Flavija Filostrata Atenskog (175 - 249 g. n. e.) nalazi se jedan zanimljiv pasus koji ukazuje na neočekivano antičko poznavanje geografije: "Ako kopno promatramo u odnosu na cjelokupnu masu vode, možemo vidjeti da kopno predstavlja manji od ta dva dijela". Ukoliko stari Grci, Kričani ili Feničani nisu prešli preko Atlantika ili Pacifika - kako je Filostrat mogao znati da oceani pokrivaju veći dio naše planete?

Pretpostavlja se da je i sam Platon znao za postojanje drugih kontinenata, jer u svom *Feadonu* kaže kako su "mediteranski narodi zauzimali samo mali dio Zemlje".

"Osim svijeta kojeg mi nastanjujemo, možda postoji još jedan ili više svijetova nastanjenih bićima koja su drugačija od nas samih", pisao je Starbon (1. st. pr. Krista). "Ako bi se", kaže on, "usporedo Atine produžilo na zapad preko Atlantika, možda bi se ustanovilo da te druge rase žive u zoni umjerene klime". Time on jasno aludira na postojanje Sjeverne Amerike.

Međutim, u danima Kolumba gotovo svi su vjerovali da je Zemlja ravna, i da će se brodovi "Ninja", "Pinta" i "Santa Maria" sunovratiti preko ruba te ravnice otplove li dovoljno daleko. Nije zato čudno što je Kolumbo imao mnogo poteškoća oko sastavljanja posade za svoje prvo preookeansko putovanje.

Iz tih povijesnih činjenica vidi se da su geografska znanja starih naroda bila neuporedivo superiornija od znanja Europljana iz petnaestog stoljeća.

Jesu li učeni ljudi Antike znali za Ameriku? Rimski tragičar Seneka (1. st. pr. Krista) potvrđuje tu pretpostavku svojim čuvenim stihovima u *Medeji*:

*Doći će vrijeme
Kada će okovi oceana biti raskinuti,
I prostrana se zemlja širom otvoriti,
Drugi Tifej će otkriti nove svijetove,
I zemlje će se vidjeti iza Tule.*

Novo zemlje "iza Tule" (Klaudije Ptolomej je 140. godine Tulu locirao na 63 stupnja sjev. geogr. širine, gdje se nalazi Island) ne mogu biti ništa drugo nego Grenland i Sjeverna Amerika. Tifej je plovio na legendarnom brodu "Agonaut". Senekini stihovi, bez sumnje, aludiraju na ono što će se stoljećima kasnije nazvati Novim svijetom.

Pet stoljeća prije Krista, Platon je u svome *Timaju* pisao o Atlantskom oceanu i Americi: "U tim danima Atlantikom se moglo ploviti s jednog otoka zapadno od tjesnaca kojeg vi sada nazivate Herkulovi stupovi: odatle se moglo stići do drugih otoka, a sa tih otoka mogli ste oploviti do suprotnog kontinenta okruženog pravim oceanom".

Ova rečenica podrazumjeva da iza gibraltarskog prolaza, kanarskih i azorskih otoka, na drugoj strani Atlantika, leži jedan kontinent koji mora biti Amerika. Ta je tvrdnja od kapitalnog značenja, jer dokazuje da su naši drevni preci još prije dvadeset i pet stoljeća znali za postojanje Amerike.

Višnu Parana, sveta knjiga Indije, sadrži značajan odlomak o "Puškaru" (jedan kontinent) sa dva "Varšasa" (zemlje), koji leže u podnožju "Merua" (Sjev. pol). Kontinent je gornjim dijelom okrenut prema "Kširi" (mliječni ocean), a njegove dvije zemlje imaju oblik streljačkog luka. Mitološka besmislica? Nipošto! Brahminski tekst očigledno se odnosi na kontinent Ameriku ("Puškar"), sa njegove dvije polovice, Sjevernom i Južnom Amerikom (dva "Varšasa"). Amerika je uistinu gornjim dijelom okrenuta Sjevernom ledenom moru ("mliječni ocean"), a profil Sjeverne i Južne Amerike podsjeća na luk, baš kao što je opisano u *Višnu Parana*.

Povodom ovog odlomka iz svete knjige Indije neminovno se nameće pitanje: Otkuda su Brahmini dobili informacije o Americi i njenom točnom obliku od Grenlanda do Patagonije? Poznavanje geografije podrazumjeva određena prometna sredstva i instrumente. Međutim, civilizacija Indije nije imala preookeanske brodove 1500 godina prije Kolumba...

Jedna drevna tibetska knjiga sekte Bon sadrži neobičnu kartu. To je mozaik kvadrata i paralelograma u koje su upisani nazivi nepoznatih zemalja. S obzirom da dijagram pokazuje četiri glavne strane svijeta - istok pri vrhu, zapad pri dnu, jug desno i sjever lijevo - sovjetski filolog Branislav Kuznjecov zaključuje da je ta karta u stvari mapa. On je otkrio ključ za njeno dešifriranje i identificirao razna mjesta, na primjer perzijski grad Pasagradi (4-7 st. pr. Krista), Aleksandriju, Jeruzalem, zemlje Baktriju, Babilon, Sjevernu Perziju, te Kaspijsko more. Ovo otkriće pruža dokaz o geografskim znanjima drevnih Tibetana i njihovim vezama sa Perzijom i Egiptom.

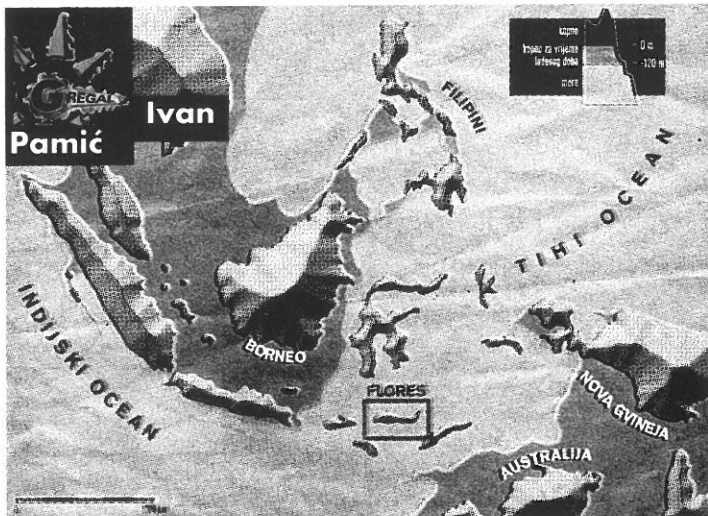
Herodot nam kazuje kako je Aristagora, vladar Mileta (500. g. pr. Krista) posjedovao brončanu tablicu na kojoj su bile ugravirane zemlje i mora. Možda je to bila jedna od najranijih mapa, izuzimajući glinene pločice Babilonaca.

Ljudi antičkih vremena mogli su opisati ta mjesta sa toliko točnosti jedino ako su ih osobno istražili. Pitija od Marselja, drevni geograf i astronom (330 g. pr. Krista) otplovio je čak do polarnog kruga u Atlantiku i dao naučno objašnjenje *ponoćnog sunca*.

Nastavak u idućem broju....

Povijest

broj 11

Ivan Pamić

Povijest pomorstva Prvi pomorci (2)

U prošlom broju Gregala zaključio sam članak pod istim naslovom da su prvi pomorci bili preci australskih aborigina koji su u Australiju stigli plovidbom preko mora prije više od 50 000 godina. Izgleda da sam s tim zaključkom malo požurio jer sudeći prema najnovijim arheološkim otkrićima u Indoneziji, naši su

preci svladali temeljna znanja kruha sa sedam kora prije gotovo milijun godina.

Arheolog Mike Morwood sa Sveučilišta Nove Engleske u Armideleu u Australiji otkrio je na otoku Flores U Indoneziji kameno oruđe staro između 800 i 900 tisuća godina. To oruđe izradio je naš pračovjek poznat pod imenom "homo erectus". Otok Flores je odvojen od azijskog kopna morskim kanalom širokim 20 kilometara, a ni u navedeno vrijeme nije nikada bio povezan s ostatkom kopna. Do otoka se moglo tako doći samo plovidbom. Morwood pretpostavlja da su čovjekovi preci na otok stigli splavima od bambusa. Time bi homo erectusi s pravom mogli nositi titulu prvih pomoraca. No, kao i uvijek kada se neka ustaljena znanstvena teorija dovede u pitanje, mnogi stručnjaci pobijaju Marwoodovu teoriju, tako da se sada pažljivo preispituju sve mogućnosti pogreške njegovog rada. Ako se Morwoodova teorija dokaže, riječ bi bila o revolucionarnom preokretu u shvaćanju života naših dalekih predaka i njihovom odnosu spram moru.

Antić Julijana

BIT ĆETE MI SVJEDOCI

Sveti Otac, Ivan Pavao II., glasnik mira, ljubavi i nade ponovo je, nakon četiri godine, 2. listopada stupio na "sveto" hrvatsko tlo. Koliko je zemalja u svijetu koje se mogu time pohvaliti?!

Na svom drugom pastoralnom pohodu Lijepoj Našoj, koji je nažalost poslužio kao efikasna promidžba vladajuće stranke, Papa je uistinu pokazao koliko simpatije gaji prema hrvatskom narodu. Unatoč mnogim sumnjičavim nagađanjima o dočeku Svetog Oca, Hrvati su doslovno shvatili višemjesečno objavljivane reklame "**BIT ĆETE MI SVJEDOCI**".

Tijekom dvodnevnog posijeta Papa je prošao Hrvatsku od Zagreba i Marije Bistrice do Splita i Solina.

U Metropoli je (osim što se upoznao s užom obitelji predsjednika hrvatskog dr. Franje Tuđmana) ispred Zagrebačke katedrale održao propovijed mladima, a u Mariji Bistrici proglasio je blaženim hrvatskog mučenika s početka stoljeća-kardinala Alojzija Stepinca. Stepinčeva beatifikacija povukla je brojne polemike europskog i svjetskog tiska.

Tako američki New York Times doživljava beatifikaciju kao provokaciju srbima, jer "Stepinac je bio veliki neprijatelj srpskog naroda u vrijeme II. svjetskog rata".

PAPA U SPLITU

Tisućsedamstoljetni grad, kolijevka hrvatskog (i svjetskog?!) kršćanstva konačno je dočekala posijet nasljednika sv. Petra. 1700-godišnjicu grada Papa je splićanima imao priliku čestitati na Žnjanu, splitskoj plaži koja je potpuno preuređena (i konačno uređena) za ovu priliku. Ipak Poglavaru katoličke Crkve najviše je oduševila Splitska katedrala, koja je svakako jedna od najstarijih, ako ne i najstarija u svijetu.

Kako je ovaj drugi Papin pohod Hrvatskoj bio u znaku mladih, bio je red da se Sveti otac obrati i mladim Dalmatincima što je i učinjeno, i to u Solinu. Mladi su Papu ovdje dočekali možda i iskrenije i pobožnije nego u Zagrebu, a Sveti otac iskreno dirnut na rastanku je zapjevao "*Rajska djevo kraljice Hrvata*".

Tijekom ovog drugog Papinog posijeta, cjelokupnoj hrvatskoj naciji omogućeno je danonoćno praćenje svih programa vezanih uz posjet i to izravno uz velike naknade putnih troškova, ali i preko nadasve dobro organiziranih reportera HRT-a. U svim sretnim mjestima kroz koje je Papa prošao obnovljene su prometnice kao i ostali objekti koji su se mogli naći u Papinom vidokrugu. Sve to Hrvatsku je **službeno** koštalo preko 180 milijuna kuna.

Što drugo na kraju nego najiskrenije poželiti da Papa što prije posjeti i Dubrovnik.

REGAL
Borković

Miho

24-M

622-AB

photo: Marijana Marić

FOREVER SPAČEK

Ove godine diljem Europe, a dobrim dijelom i ostatka svijeta slavi 50 godina Spačeka od kako je 2CV (tip Citroena) službeno predstavljen na sajmu automobila u Parizu. Taj svečani trenutak dogodio se 06.10.1948. godine. Kupača kada stoljeća, Ružno pače, Konzerva, Četiri kotača pod kišobranom - samo su neki od naziva koje će ovaj automobil dobiti. Kod nas se

ustalila slovenska riječ Spaček što znači izrod, nakaza. Kako god ga zvali diljem svijeta taj automobil je ušao u legendu i (p)ostao najpopularnije i najprodavanije Citroenovo vozilo.

No, prava povijest nastanka Spačeka počinje 1936. godine kada je nastala ideja o stvaranju "najmanjeg automobila Francuske". Te godine napravljeni su prvi nacrti budućeg vozila čiji je glavni moto bio: "Sposoban da vozi parfeme ili smeće, elitne putnike ili klošare, da se pojavi u podnožju Eiffelovog tornja ili u štali, te da vozilo bude sposobno nositi 4 putnika i 50 kg tereta brzinom od 50km/h.

Popularni Spaček se proizvodio pune 42 godine točnije od 06.10.1948. - 27.07.1990. kada silazi i posljednji Spaček sa trake u tvornici u portugalskom Mangualdu. U te 42 godine proizvedeno ih je preko 5 milijuna različitih verzija, sa različitim motorima i različitim naziva kao npr. Charleston, Dolly, 2CV Club, 2CV Special itd.

Šarm, jednostavnost, posebnost i lucidnost krasili su ponosne vlasnike Spačeka diljem svijeta i što veći prijezir od strane bahatih vozača skupljih automobila prema Spačeku činio je "spačekiste" ponosnijima jer to nije običan auto već umjetnost života.

S obzirom da je Spačeka sve manje na hrvatskim cestama grupa entuzijasta i zaljubljenika u Spačke i ostala starija Citroenova vozila došla je na ideju za osnivanjem Citroen kluba u Hrvatskoj. Ideja o osnivanju kluba proizašla je iz sudjelovanja predstavnika iz Hrvatske na velikim "spačekijadama" koje se održavaju u Europi. Svakim danom sve brojniji budući članovi kluba intezivno rade na tome da se organizira prvi skup ljubitelja starih Citroena u Hrvatskoj.

Reportaža

broj 11

27

Od 1975. se svake dvije godine održavaju međunarodni susreti ljubitelja 2CV-a, a zadnjih godina bilo je i predstavnika iz Hrvatske. Zadnji takav skup bio je lani u Nizozemskoj, gdje se na jednom mjestu skupilo više od 4000 Citroenovih vozila od kojih je najviše bilo Spačeka. Slijedeće godine isti će se dogoditi u Grčkoj, gdje se očekuje preko 5000 vozila, a naša najveća želja je da iz Hrvatske bude mnogo više Citroena nego dosad.

U razmaku između velikih međunarodnih susreta diljem Europe održavaju se i manji susreti od kojih je posljednji bio u Dupleku pokraj Maribora. Susret je trajao 2 dana, a bilo je prisutno par stotina Citroenovih vozila. Po prvi put na takvom susretu gostovala je i Citroen sekcija Dubrovnik, koja se od tamo vratila prepuna dobrih dojmova. Čitav susret odisao je velikih priprema za put u Grčku, pa ako imate stari Citroen (Spaček, Dyana, Ami, DS-žaba, Mehari, Gs, itd.). Krenite s nama.

**kontakt INFO:
KLUB LJUBITELJA CITROEN VOZILA
SEKCIJA DUBROVNIK
MIHO BORKOVIĆ - TEL: 771-200**

teatar mladih

Kazalište "Marin Držić" pokrenuo je novi preplatnički ciklus pod nazivom *Teatar mladima*, u sklopu kazališne sezone 1998/99. U okviru ovog ciklusa, koji će educirati mlade ljude i predočiti im kazalište kao njima "nepoznati" medij, odigrati će se šest novih premijera Kazališta "Marin Držić" i tri reprizna naslova, te najnoviju predstavu Teatra "Lero" - "Uzdah Marije Orsole". Jedan od potencijala za masovniji odaziv studenata možemo spomenuti cijenu preplatničkog bloka za ciklus Teatra mladima, koja iznosi 180,00 kn, uz mogućnosti plaćanja u dva obroka, dok detaljnije podatke možete dobiti u Uredu Kazališta, Kovačka 1, u vremenu od 9 - 13 sati, ili na tel/fax 411 - 434.

Po naslovima možemo spomenuti:

Premijere:

D. Craviotto "PIZZAMAN"

E. Tomičić "PACKARD"

R. Marinković PUSTINJA"

D. Walcott "TI - JEAN I NJEGOVA
BRAĆA"

M. Camoletti "SRETAN
ROĐENDAN"

Vitrac "VIKTOR ILI DJECA NA
VLASTI"

Reprize:

M. Držić "ARKULIN"

A. Šoljan "ROMANCA O TRI
LJUBAVI"

L. Nola "HORDA"

Teatar "Lero" - "UZDAH MARIJE
ORSULE"

M.B.

ICARUS

**Petra
Starčević**

Koncert modernog zvuka pod nazivom ICARUS održan u sklopu festivala Karantena II (Dubrovnik, 30.08. do 7.09.1998.). Ovo događanje pripremila su dva mlada i vrlo ambiciozna DJ-a iz Londona izvođači Post - Industrial - Swing - Out - Jungle glazbu želeći privući pažnju mladih ljudi Hrvatske, te ih upoznati, a možda obrazovati, sa za njih još nepoznatom vrstom glazbe.

No, jesu li u tome uspjeli može komentirati samo nekolicina prisutnih tom kulturnom događanju koji se zbog vrlo malog broja zainteresiranih morao iz velike lađe Lazareta prebaciti u puno manji prostor kluba "Otok". Žalosno je i to da je i "Otok" bio prazan. Konobar, loš organizator festivala, dva - tri lokalna gosta, te poneki slučajni prolaznik bili su jedini očevici ovog koncerta u Dubrovniku.

Ulaz je bio besplatan, piće po standardnim cijenama, prostorije kluba na dobro poznatom starom mjestu, pa što se onda dogodilo sa publikom? Gdje je nestala?

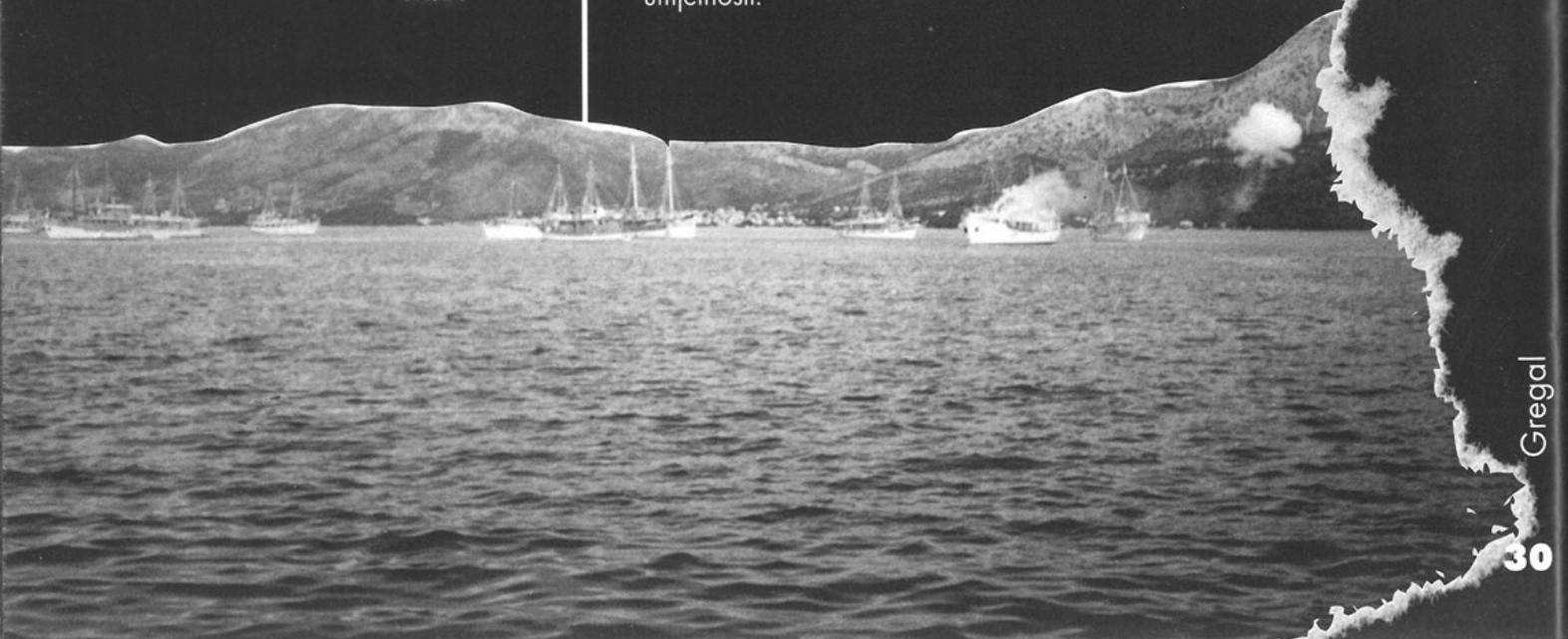
Marketing je bio vrlo loš, ali zbog maloga grada i ta vijest o održavanju Karantene II, brzo se mogla proširiti po Stradunu, te privući mnogo više pažnje sugrađana.

Njima je vjerojatno puno zanimljivije sjediti ispred "Cele", u "Funkiju" ili kojoj drugoj, ako se smijem tako izraziti, betuli i raspravljati o davno već raspravljenim stvarima i problemima koji ionako samo potiču iz njihove dosade.

ICARUS je bio sramota ovoga grada, isto kao i ostale predstave i koncerti festivala, te još jedan koncert slične vrste glazbe u izvedbi mladih Austrijanaca i Nijemaca sa kojih svojih pedesetak posjetitelja.

Ljudi..... nemojte onda pričati da vam je dosadno, da grad ništa ne nudi i da se ovdje ništa ne događa, da jedva čekate poći u Zagreb ili Split... To nije istina. Kulturni i društveni život Dubrovnika možda nije onakav kakav je bio prije rata, ali nemojte mu dopustiti da u potpunosti propadne, već mu pomozite. Podržite ga. Budite dio grada i njegovih događanja tako da se kasnije možete još više ponositi njime. Nemojte biti indolentni, već pomozite Gradu da ostane baš onakav kakav je uvijek i bio. Grad slobode, povijesti, kulture i umjetnosti.

Kultura

Korčula 7. rujna. 1298.
- 7. rujna 1998.

P rošlost u sadašnjosti

Dvadesetak jedrenjaka old timera simuliralo je veliku pomorsku bitku koja se prije točno 700 godina vodila između Genove i Venecije u korčulanskom akvatoriju. U toj bici zarobljen je i Marko Polo koji se borio na strani Venecije. Ugođaju su pridonijeli prigodna glazba koja se pušala na rivi i pirotehnički efekti. Pucalo se čak i iz starih topova koji su smješteni na gradskoj kuli. Nakon bitke, glumci u povijesnim kostimima odigrali su malu predstavu sprovođenja Marka Pola u zatvor u gradskim zidinama. Učestvovala su sva viteška društva s otoka koja su svojim živopisnim nošnjama doprinijeli ugođaju. Ovakva parada jedrenjaka i povijesnih nošnji ne vidi se svaki dan i zasigurno bi, ako pređe u tradiciju, mogla postati velika turistička atrakcija. Šteta je što se sve to događalo u podsezoni pa gledatelja nije bilo ni približno koliko takav događaj zaslužuje po svojoj atraktivnosti i uloženom trudu.

Sama bitka, koja je bila jedna od najvećih pomorskih bitaka u srednjem vijeku, odvijala se ispred rta Ražnjić, nedaleko od današnje Lumbarde. Genoveška flota sastojala se od 85 ratnih brodova. Venecijanska flota bila je najveća ratna flota što su je Mleci ikada poslali na more: 96 galiija i tri velika broda. Njoj je bila ravna jedino ona flota koju su Mlečani dodijelili mornarici Svete lige za bitku kod Lepanta 1571. godine.

Bitka je počela rano u nedjelju 7. rujna i trajala do u poslije podne. Dan se polako bližio kraju, kada se iz pravca Mljeta pojavilo šesnaest genoveških galiija zaostalih još u Otranskim vratima. Spremno su se uključile u borbu napadajući zamoreno mletačko istočno krilo. Svi su mletački brodovi zarobljeni ili uništeni uključujući i veliki admiralski Dandolo brod.

Mletački su gubici bili ogromni: 18 potopljenih galiija, 66 zarobljenih galiija, koje je Lamba Doria, admiral Genoveza, spalio na obalama Korčule jer ih nije mogao vući do Genove; 7000 poginulih vojnika, mornara i veslača, te 7400 zarobljenih. Iako se radi o povijesnim podacima, broj poginulih i zarobljenih ipak bi trebalo uzeti s velikom rezervom. Uništena je i velika galiija Polovih, brod s 120 vesala. Sam Marko Polo je zarobljen i zatvoren u rodnoj Korčuli.

Lamba Doria četiri je dana slavio u Korčuli svoju pobjedu, a onda se uputio u Genovu, gdje je stigao 16. listopada.

Marko Polo našao se u zatvoru u Genovi zajedno s tisućama svojih suboraca. I tu, u neudobnoj zatvorskoj ćeliji, diktirao je svoje uspomene s putovanja po Kini i svijetu piscu viteških romansi stanovitom Rustichellu iz Pise. Da nije bilo bitke kod Korčule možda bi burni i zapanjujući životopis Marka Pola ostao nepoznat, a remek djelo pustolovne i putopisne književnosti "Milijun" ostalo nenapisano.

photo: Željko Capin

DVADESET GODINA NAJPOZNATIJEG HORORA SVIH VREMENA

Srdan

Prije 20 godina nastao je Halloween - filmsko dijelo koje se i danas smatra kao jedno od najboljih djela svih vremena, naravno u svom žanru, i koje je utjecalo na filmove poput "Petak 13", "Strava u ulici brijestova", "Vrisak", "Maturalno veče".....Osim toga film nosi titulu najprofitabilnijeg nezavisnog filma koji je zaradio više od 75 milijuna dolara. Upravo ovaj film ustoličio je neprikosnovenog kralja akcije, trileru i horora **Johna Carpentera** i potvrdio njegovu kvalitetu kao jednog od najboljih holivudskih redatelja. Film se snimao u predgrađima Los Angelesa 1978. godine za relativno mali budžet od tristo tisuća američkih dolara.

Novac je Carpenter nabavio na Londonskom filmskom festivalu gdje se također prikazivao jedan od njegovih filmova sa kulturnim statusom nama poznat kao "Napad na policijsku stanicu br. 13" koji se zaista svidio producentima **Irwinu Yablansu** i **Moustaphi Akkadu** pa su Carpenteru ponudili suradnju na njegovom sljedećem projektu. Taj njegov projekt je do danas dobio šest nastavaka a ove godine bi se trebao snimati njegov posljednji sedmi nastavak. Noć vještica je zauzela počasno mjesto uz Hitchkokov "Psiho". U filmu debitantsku ulogu je ostvarila danas vrlo poznata glumica a tada devetnaestogodišnjakinja potpuno nepoznata u to vrijeme **Jamie Lee Curtis**, kći **Janet Leigh** koja je svoju ulogu ostvarila baš u filmu "Psiho".

Glumac **Cristopher Lee** odbija ulogu psihijatra Dr. Loomisa a na njegovo mjesto dolazi **Donald Pleasance** koji je također igrao u Carpenterovim filmovima "Bijeg iz New Yorka", "Princ Tame" te u mnogim nastavcima Noći Vještica. Ostatak glumačke ekipe je poznat iz ostalih Carpenterovih filmova. Talent i genijalnost Johna Carpentera se očituju u stvaranju glazbenih podloga za svoje filmove koje su obično elektroničke kompozicije koje je stvorio sam redatelj i koje se vrlo dobro uklapaju u određene scene u filmu. Upravo ovo čini Carpenterove filmove zanimljivim i vrlo uzbudljivim jer svaki put kada se treba dogoditi nešto nepredvidljivo i stravično to bude popraćeno njegovim ubojitim ritmičkim kompozicijama koje dočaravaju ambijent strave i užasa u kojima se nalaze njegovi protagonisti. Zanimljiv je i njegov način zamišljanja prostora i ljudi koji se u njemu nalaze. Oni koji su imali prilike gledati prvi nastavak Noći Vještica sjećaju se nezaboravne scene na početku filma koja je snimljena tada izmišljenim "Steadicamom" tzv. Panaglide u stilu one u filmu **Orsona Wellsa** "Dodir Zla". Carpenterov uspjeh je u njegovim vrlo dobrim režijskim postupcima koji jednostavno utjeruju strah i stvaraju neizvjesnost.

Način snimanja i udaljšavanje i približavanje kamere su zaista intrigantni. Kamera stalno prati **Michaela Myersa** (lik koji je u filmu ubojica sa bijelom maskom na glavi i nožem u ruci) dok ulazi u kuhinju po nož, uspinje se stubama i na kraju brutalno ubija svoju sestru ili također kada se u jednom kadru kamera iz udaljšenosti najednom približi i zahvati u kadar Laurie i njezine prijateljice.

Sve ovo kod gledatelja uzrokuje veliku nesigurnost i potpunu neizvjesnost događaja. Ovakav način snimanja u kombinaciji sa oštrom montažom stvara veliku neugodnost te potpuno pridonosi osjećaju izgubljenosti u prostoru što zapravo stvara onaj stravični osjećaj straha jer gledatelj se u ovoj poziciji nema vremena priviknuti na određeni prostor. Karakteristika mnogih Carpenterovih filmova je odnos svjetla i sjene te skoro potpune tame u nekim djelovima koja pospešuje osjećaj misterioznog i nepoznatog. Kad se sve ovo uklopi sa stravičnom filmskom glazbom koja je na jedan način Carpenterovo remek dijelo dobija se gotovo savršen ambijent koji jednostavno zaokuplja gledatelja.

Biografija Johna Carpentera

Rođen je 16. siječnja 1948. god. u Carthageu, savezna država New York.

Diplomirao je na Kentucky University i na University of Southern California. U mladosti je bio inspiriran filmovima kao što su "It came from outer space" i "Forbidden Planet" ali i filmovima kao što je Howard Hawksov "Rio Bravo" koji mu je poslužio kao glavna inspiracija za film "Napad na policijsku stanicu br. 13". Nagrađen je 1979. god. sa New Generation Award za filmove "Dark Star", "Assault on Precinct 13" i "Halloween". Ipak njegovi najbolji radovi su oni najraniji. Noviji projekt mu je film "Vampires" ali surađivati će i u snimanju najnovijeg nastavka Noći Vještica. Nadajmo se da ćemo uskoro vidjeti najnoviji nastavak Noći Vještica u kinima, a do tada uživajte u filmovima poput "Dark Star", "Assault on the precinct 13", "Elvis", "Escape from New York", "Stvar", "Christine", "Starman".

Film

Gregal

PRIČA ZA LAKU NOĆ

Zeljko

Capin

Bura je jezivo prebivala po krošnjama starih

borova. Ono što je pjesnik nazivao eolskom lirom sada je neodoljivo podsjećalo na orgulje u službi lucidnih taktova Beethovenove pete, "Sudbinske". Hladna siječanjska bura koja prodire do kosti. U gluho doba noći asfalt se pod slabim svjetlom lampi sjajio moker od kiše koja kao da se premišljala bi li padala ili ne. Kroz jecaje krošnji koje su jedva odoljevale udarcima bure čuli su se valovi u svojoj luđačkoj, iskonskoj borbi s obalom podno Boninova. Izrazito mršava, dugokosa silueta teturala je cestom.

"Jezivo", pomislio je Peri dok je naslonjen na ogradu bljuvao loše vino od 7 kuna u zlokobnu provaliju pod sobom. Sijevnula je munja. U dubini su se nazirale crne stijene. "Jezivo, do vraga", ponovio je. Ali nije ga se dojmio prizor oluje. Večeras jedva da je mogao vidjeti dalje od desetak koraka

ispred sebe. Staklast zamućen pogled ispod poluspuštenih kapaka. Četvrtkom je obično pio i dimio s društvom prije odlaska u Alcatraz na studentsku zabavu.

"Koji me vrug tjerao da ostanem?!", pomislio je pola sata ranije dok je skrivajući lice od bure zatvarao vanjska vrata prijateljeve garsonjere u Starom gradu. I sada prolazeći preko Boninova ponovno je zažalio što već oko ponoći nije krenuo prema Alcatrazu, nego je ostao "na još jedan dim".

"Jezivo, nakon onog nisam više mogao ostati tamo. A vjerojatno me još zovu da se vratim...". Možda po prvi put otkako je u Dubrovniku jedva je čekao da se dočepa svoje jadne sobice na broju 45, negdje na brdu iznad Uvale. Koliko god je mogao izbjegavao je biti u sobi. Iako mu se činilo ludo, na kraju je morao sebi priznati da u toj sobi uvijek ima osjećaj da ga netko promatra. Slušao je razne priče o tome kako bi studenti iz dosade zvali duhove, a zatim ih ne bi znali otjerati, pa bi ovaj ostajao u kući. I sve do večeras mislio je da su to samo priče.

"Jezivo!", promislio je po tko zna koji put dok mu je pod udarcima bure kosa letjela u oči. Jedva je mogao vidjeti kuda hoda. Izvadio je ruku iz toplog džepa i više po sjećanju napipao mokru klupu zadržavši se da ne padne. Drhtao je od zime. Već neko vrijeme je osjećao bol u plućima, ali sada je osjetio kako ga ozbiljno hvata gripa. Pred očima mu je bila slika stola sa svijećama. Čaša u krugu od slova... Iako mu je to bilo prvo iskustvo te vrste, nešto mu je govorilo da slova NE BI smjela biti poredana obrnutim redosljedom.

"Javi se, Vražje jedan!", viknuo je netko u zadimljenoj garsonjeri nakon uzaludnog i dugog iščekivanja pomaka staklene čaše.

Kao da je znao da slijedi udar bure, Peri je vratio ruku u džep i zatvorio oči. I zaista, novi udar ga je kao perce zanio natrag prema metalnoj ogradi. "Jezivo...", promislio je gotovo na granici između plača i histeričnog smijeha.

"Miče se!", rekao je tako tiho da se gotovo nije ni čuo od buke koja je napolju divljala kroz kamene uličice starog grada. Ipak bilo je dovoljno glasno da zaledi smijeh na licima prisutnih. "D-O-B-R-A...", čaša je napravila prvi krug. Sada se ponovno uhvatio rukama za hladnu ogradu. Želudac mu se stisnuo, više od straha nego od muke. "Ovo se DOGADA...", promislio je, "...ovo više nije deja vu; ovo je cijeli san!".

"V-E-Č-E-R...", čulo se tiho u niskoj garsonjeri dok je čaša obilazila zastajkujući i gurajući slova.

Peri je skupio svu snagu i požurio. "Samo još malo, neće valjda...", uporno je ponavljao u sebi. Gotovo nije ni gledao kuda ide. Znao je i zatvorenih očiju svaku stopu puta. Kako i nebi kad već dulje vremena svake noći sanja to isto Boninovo i pijanog tipa u bijelom mantilu kako ga gura niz provaliju. Ali ovo večeras nije bio san, iako je sve isto kao i u snovima. Još otkad je prošao kroz vrata od Pila svaki detalj mu je potvrđivao: svih tih noći sanjao je baš OVU noć! "Sad će..", rekao je gotovo u bunilu. Gotovo je mogao čuti fanfare u krošnjama kako zaglušujuće najavljuju nečiji dolazak na scenu. Još korak i ...

Ništa. Tišina mu je zvonila u ušima. "Nema ga... ništa...gluposti...ma kakva sudbina...!". Obuzeo ga je histeričan smijeh.

Boninovo mu je već bilo za leđima kada se u mraku malenog parka ispred zgrade HRT-a gotovo sudario s mladom ženom.

"Pazi kuda hodaš", rekla mu je s primjesom tihe ironije u glasu. "Život je pun iznenađenja", odgovorio joj je Peri veselo. "Da, ali smrt je ipak mnogo maštovitija", odgovorila je neznanka glasom od kojeg se Peri stresao od jeze. Potrčao je kroz park prema cesti. Činilo mu se da se

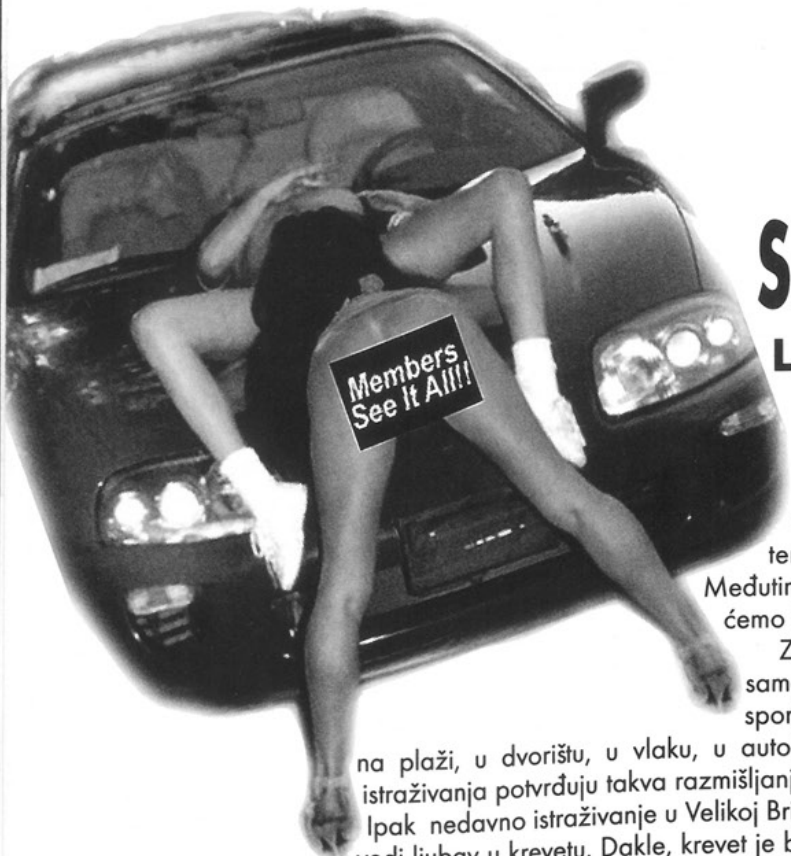
stoljetni borovi savijaju prema njemu. Bura je ponovno bjesnila. Koljena su mu klecala od straha, kao i prije pola sata kada je nakon što je čaša "izgovorila"

prve riječi, zgrabio svoju "vijetnamku" i izjurio vani. Nije se obazirao kad su mu prijatelji vikali da stane. "Čekaj, ima još; stani, rekla je DOBRA VEČER Z-A...". Bilo je to zadnje što je čuo prije nego je zalupio vratima.

Kiša je lagano sipila dok je teturajući prelazio cestu. Bilo je negdje oko pet ujutro i pijani vozači vraćali su se sa zabave. Gume su zaškripale i posljednje što je Peri vidio bio je čovjek u bijelom mantilu za upravljačem.

"...Z-A U-M-I-R-A-NJ-E".

Bogut Slaven

SEX U ŠKOLI 2 GDJE I KAKO VODITI LJUBAV ?

U zadnjem broju Gregala poruka autora na temu Seksa u školi bila je "Što čekate?". Međutim, u članku nisu dati mnogi odgovori, pa ćemo ih predočiti u ovom dijelu.

Zlonamjernici će odmah reći "bilo gdje samo da je seks" - pa i u školi (fakultetu), na sportskom stadionu, autobusnom kolodvoru, na plaži, u dvorištu, u vlaku, u autobusu, u autu... Naravno, i znanstvena istraživanja potvrđuju takva razmišljanja - ljudi vode ljubav gdje god stignu. Ipak nedavno istraživanje u Velikoj Britaniji pokazalo je da 90 posto Britanaca vodi ljubav u krevetu. Dakle, krevet je bio i ostao mjesto u kojem svoju požudu zadovoljavaju partneri diljem svijeta. No, sve u svemu, to i nije tako strašno. Zamislite da ste se našli u prostoriji bez ikakvog inventara. Položaj uza zid vas uopće ne zanima nego se odlučujete za pod. U tom slučaju morate paziti da brzi pokreti nagog tijela na tapetu mogu izazvati neugodne površinske rane. U zadnje vrijeme mnogi mladi parovi sve više se odlučuju za kupaonicu. U kupaonici je sve tako sklisko, puno balona i sapunice da sve to još više razvija erotske maštarije. Ukoliko niste privilegirani da možete vršiti seks pod kućnim krovom za vas je rješenje - automobil. Bio veliki, mali, uzak, širok (misli se na auto) to je ipak najpopularnije mjesto za vođenje ljubavi.

Za sve one koji nisu u mogućnosti priuštiti sebi ni jednu od gore navedenih mogućnosti - zašto služe parkovi, plaže, vrtovi, livade, klupe...?

Zamislite samo jutarnje buđenje sunca kako grije vaše nago tijelo. Ali, pazite i na svoje zdravlje. Radije pričekajte malo toplija vremena.

A za sve one koji vole skandale tu su javna mjesta. U npr. studentskom restoranu imate osjećaj da vodite nešto zabranjeno, a svi znamo da je zabranjeno voće najslađe. Uz to ostali se ne mogu uvjeriti u vaše (ne)jumiće. Da ne spominjemo ostale kulturne i javne ustanove ili slučajajno sredstva javnog prijevoza.

I na kraju vratimo se na one koji više vole diskretan seks u jednoj od hotelskih soba. Međutim, to je za one veće platežne moći, a i o tome smo već govorili kad smo spominjali njegovo četveronožno visočanstvo "krevet", odnosno, u svakom slučaju mjesto gdje se rađaju najbolji snovi i mašta na ovome svijetu.

Budući da ste već nešto naučili, sljedeći put budite spremni na odgovor "čemu seks služi?", kako biste svoje nakupljeno uzbuđenje, zualački i slobodno napokon mogli uprazniti.

2. dio: POVRATAK KUĆI

Zeljko Čapin

smo se u vrijeme između dva rata kada su zadnji veliki jedrenjaci prevozili pšenicu od Australije do Europe. Para i dizel su odavno uzeli primat u preoceanskoj plovidbi. Trgovina žitom bila je jedini kutak gdje su kanvas i konopi premazani katranom još uvijek bili u igri. Ovi brodovi bili su posljednji predstavnici "aristokratske" ere jedrenjaka na oceanima. Kao ptice selice, kretali su iz evropskih luka na jesen da bi se vratili na proljeće. Najveći broj "žitnih" brodova imalo je za matičnu luku Mariehamn na Alandskim otocima između Švedske i Finske. Ovdje je bilo sjedište Gustava Eriksona, "kralja jedrenjaka". On je podigao posljednju veliku svjetsku flotu jedrenjaka koju je uspješno vodio do svoje smrti 1947.

U prvom dijelu pratili smo povijesno putovanje Pommerna od Evrope do Australije, koje je trajalo je 75 dana i 3 sata i bilo je najbrže jedrenje tom rutom u 20. stoljeću.

Napokon je *Pommern* bio potpuno nakrcan. Sidro je podignuto 11. 2. 1993. Cilj povratnog putovanja bio je Falmouth, luka na južnoj točki Cornwalla u Engleskoj. Ovdje su se brodovi nakrcani žitom sidrili i čekali daljnje naredbe vlasnika o luci iskrcaja.

Boreći se protiv vjetera *Pommern* je isplovio iz Spencerovog zaljeva. Kapetan Granith imao je izbor od dvije rute. Mogao je pratiti klasični put natrag, istočno preko južnog Pacifika, oko Rta Horn i preko Atlantika. S druge strane, mogao je odabrati "put Dobre nade" zapadno preko Indijskog oceana i preko juga Afrike. Drugi je bio sigurniji i po miljama kraći, ali obično traje dulje vremena. Da bi se obavilo ovo putovanje bilo je prvo potrebno zaobići Veliki australijski greben, oko jugozapadnog dijela Australije i zatim prema Indijskom oceanu. Važno je bilo proći sjeverno od područja zapadnih vjetrova. S malo sreće brod bi zatim uhvatio jugoistočnu rutu i mirno i sigurno plovio prema Rtu Dobre Nade. Kapetan se dvoumio. Nekoliko puta je promijenio kurs.

Konačno, brza odluka pala je u sobi s kartama. *Pommern* se okrenuo i krenuo istočno. Kurs je bio prema jugu Novog Zealanda i dalje na Rt Horn. Ubrzo se stari jedrenjak probijao preko burnih i neprijateljskih voda južnog Pacifika s zapadnim vjetrom u jedrima. Ocean, gdje su izmjereni najviši valovi i najveće brzine vjetrova, protezao se u nedogled. Valovi su se preljevali preko palube i često se događalo da u more povuku nekog od mornara. U većini slučajeva bilo ga je nemoguće spasiti. Pljuskovi kiše i sniježne mećave smanjivali su vidljivost što je povećavalo opasnost od sudara s ledenim santama. Visoko po jarbolima, mornari bi se satima borili sa smrznutim konopima u nastojanju da usmjere brod i reguliraju mu brzinu. Ipak, u svom dnevniku Granith nije niti spomenuo 41 dan plovidbe Grebena do Rta Horn. Toliko puta je učestvovao u drami južnog Pacifika da mu je to postalo sasvim normalno. Rt Horn mu je pri ovom prolazu pripremio još jedno iznenađenje. Naime, iako je prošao tuda 14 puta, još nikada nije doživio tako ugodno i toplo vrijeme.

Više rutinski *Pommern* je nastavio svoje putovanje kroz Atlantik. 20. 5. 1933, u dva sata ujutro, sidro je spušteno u Falmouthu. Putovanje iz Spencer Gulfa trajalo je 97 dana. To je bilo najbrže putovanje iz Australije u čitavoj karijeri kapetana Granitha. Inače, najbrže jedrenje od Australije do Europe u povijesti izveo je iste godine brod Parma i to za 83 dana.

Ova putovanja, koja su u sebi nosila stoljetna iskustva jedrenja, označila su kraj ere jedrenjaka.

Slaven

Bogut

Nakon brojnih nagađanja hoće li uopće Rolling Stonesi nastupiti u Zagrebu to se dogodilo 20. kolovoza 1998. godine, 22 poslije prvog nastupa. Najveći rock'n'roll sastav na svijetu sa spektaklom "teškim" 70 šlepera opreme i deset autobusa vratio se u Zagreb. Prema nekim procjenama, prodano je više od 80 tisuća ulaznica, što govori o najvećem rock-spektaklu na ovim područjima.

Visoko profesionalna organizacija koncerta tvrtke Talent-Vinil, dokazala je da je koncert Rolling Stonesa najveći "rock događaj" u Hrvatskoj ove godine. O tome govori i podatak da su se pobrinuli da za posjetitelje u svakom trenutku bude prijavno 10 privremenih ugostiteljskih mjesta, 300 mobilnih WC-a te mobilne trgovine sa suvenirima sa zaštitnim znakom Rolling Stonesa. Gužva koja se stvorila na Hipodromu dan prije koncerta svjedočila je od nezapamćenom zanimanju za rock koncert. Iako je ulaz najavljen oko 14 sati tek

Koncert

Rolling Stonesi

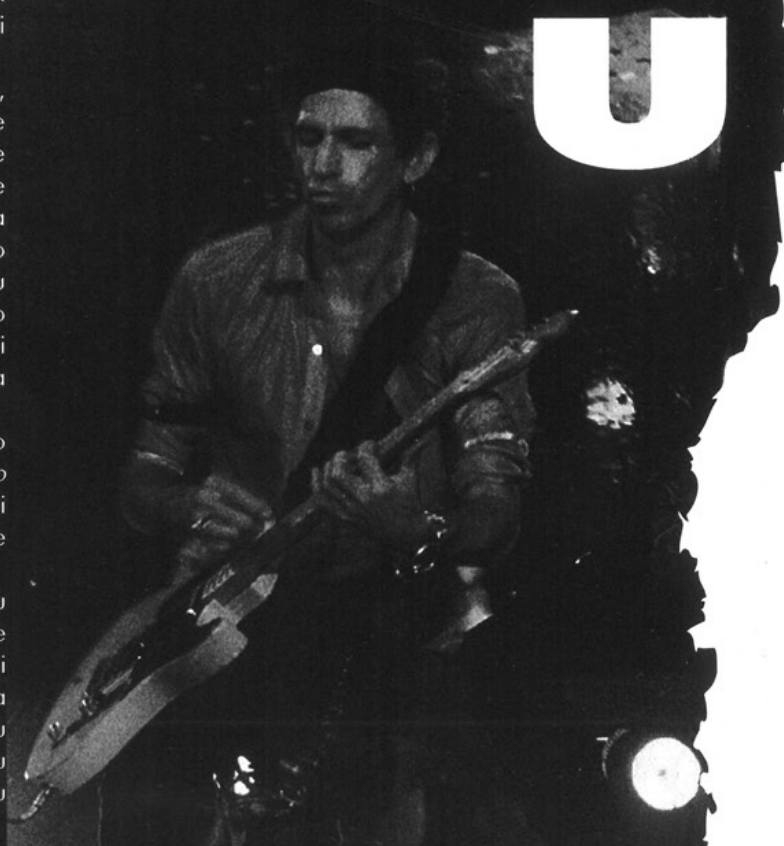
je dopušten oko 16 sati što govori i da kod visoko profesionalnih organizatora postoje propusti.

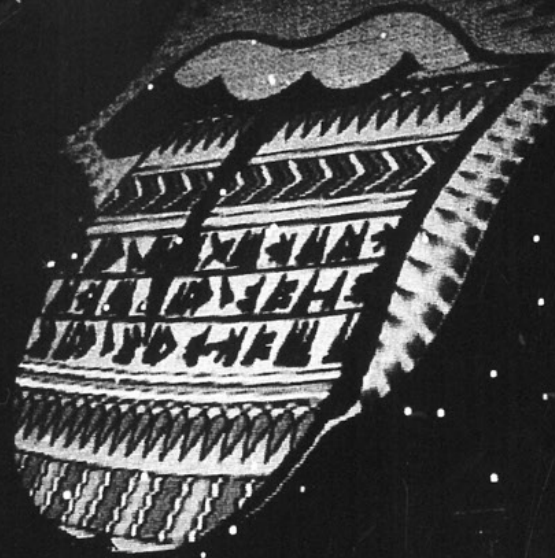
Predgrupa Stonesima su bili **Big Countries** koji su svojom glazbom zagrijavali posjetitelje dobrih 45 minuta. Nakon dugog iščekivanja na pozornici se našla velika četvorka: Mick Jagger, Keith Richards, Charlie Watts i Ronnie Wood.

Erupcija osjećaja, uzvika, oduševljenja, pakla jednostavno je neopisiva. Scenski efekti još su više doprinjeli tom dojmu. Koncert koji je trajao 2 sata i 30 minuta nije mogla poremetiti ni kiša koja je gotovo cijelo vrijeme padala. Općem raspoloženju publike je pridonjelo Jaggerovo egocentrično ponašanje na pozornici i par rečenica progovorenih na razumljivom hrvatskom jeziku.

Iako je koncert predstavljao promociju albuma "*Bridges To Babylon*", Stonesi su uglavnom izvodili najveće hitove iz svoje tridesetpetogodišnje karijere.

Time su i najavili kompilaciju svojih najvećih hitova, koja izlazi iduće godine. Na kraju zanimljive su bile i VIP-tribine. Za sve one privilegirane (za one koji imaju viška novca) bile su prodavane tzv. VIP ulaznice za cijenu od 1000 kuna. Te VIP tribine trebale su

biti 100 metar od pozornice , a još su omogućavale posebno parkiralište i ugostiteljske usluge (švedski stol)

Međutim, većina onih koji su platili za te tribine našli su se među "običnom" svjetinom jer su njihove tribine bile udaljene oko 300 metara što nije pružalo ugodaj plaćenog jer su se s tolike udaljenosti gotovo i jedva nazirali Stonesi.

Nakon ovog koncerta još jednom se pokazalo da će sljedbeništvo Rolling Stonesove glazbe egzistirati i dalje.

Zagrebu

"ALIENS"- PRIČA O RADIOHEADU

Nikša

"Rock'n'roll je članovima skupine Radiohead najvažnija stvar u njihovim životima, međutim ujedno je rock'n'roll za njih najobičnija glupost u smislu potpune ironije". Ovo su bile riječi glazbenog kritičara iz New Music Expressa, čija izjava nije nimalo daleko od životne filozofije ovog britanskog banda. No, da bi nešto više saznali o Radioheadu, u kratkim crtama ćemo "prosurfati" kroz povijest njihovog glazbenog stvaralaštva.

Počeci ovog danas dobro nam znanog banda počinju o Oxfordu, preciznije u srednjoj školi "Abingdon", gdje je Thomas E. Yorke većinu svog vremena provodio u školskom podrumu, gdje je kao član školskog punk banda isprobavao mogućnosti svog pjevanja. Međutim, Yorkovi pogledi na glazbu su očito bili nešto više od punka, tako da zajedno s Ed O'Brienom i Colinom Greenwoodom osniva novi sastav, čija se glazba u kratkim crtama može opisati kao kontrovertni spoj folka, countryja i ska.

Sama prisutnost u tom bandu predstavljala je određenu vrstu bijega od brutalne i dosadne realnosti koja je bila prisutna u to vrijeme u Abingdonu. Nazvali su se vrlo simbolično: On a Friday (nastavu su pohađali samo petkom).

Ljeti 1991, On a Friday unajmljuje kuću u centru Oxforda koju su upotrijebili u svrhu osobnog studija, gdje su snimili demo-snimak od tri pjesme. Snimak je nekako došao do John Hufforda, menadžera producerske tvrtke koja je bila pred bankrotom, te su se odlučili riskirati snimajući kasetu od pet skladbi (I Can't, Nothing Touches Me, Thinking About You, You, Philippa Chicken, i Manic Hedgehog). Nekoliko mjeseci poslije u Oxford dolazi EMI-ov predstavnik, koji se zainteresirao za On a Friday, te im nudi suradnju. Međutim, uvjet za suradnju je bio promjena naziva banda, tako da su se nazvali RADIOHEAD.

Drill, debitantski EP, pušten je u prodaju 1992, ali bez većih uspjeha. "Natrag u garažu", pomalo razočarani, Radiohead se ponovno hvataju posla; Thom počinje raditi na novoj pjesmi, a da nema nikakve ideje o tome kakav će hit ona postati. Vjerujem da svi već pogađate da je riječ o pjesmi "Creep", koja je snimljena u 6000 primjeraka, i puštala se na gotovo svim poznatim radio postajama. Ono što je zanimljivo, jest to da su Britanci "Creep" smatrali previše depresivnom pjesmom, te su je u početku odbili stavljati u eter, dok je npr. s druge strane (Atlantika) u San Franciscu prozvana pjesmom godine.

Plod dugotrajnog rada bio je album. Napokon! Nazvali su ga Pablo Honey, te sadrži 12 pjesama, koje su dosta dobro napravljene, izvedene, i producirane.

Krajem petog mjeseca 1993, Radiohead prelaze Atlantik, te svoj prvi prekooceanski nastup imaju u sklopu MTV-evog "Beach Partyja", gdje su ispred bazena punog zanosnih djevojaka u toplesima pjevali o neuzvraćenoj ljubavi. Povratkom u veliku Britaniju, na zahtjev fanova, Creep je napravljen u mnogo većem tiražu. Tragedija je bila u tome što je malo tko znao za Radiohead; svi su znali samo za Creep!

Svjesni te činjenice, sastav je pokušavao napraviti skup pjesama jednake, a ujedno i visoke kvalitete. Trud im se u mnogočemu isplatio; puštanjem u prodaju drugog albuma kojeg su nazvali "The Bends", u potpunosti su negirali tvrdnje nekih glazbenih kritičara, koji su ih nazivali "one-hit" band.

7 singlova s albuma je pušteno u prodaju (posljednji je bio Street Spirit) koji su se neprestano "vrtili" po MTV-u, čestitke sa strane kritičara i medija (Melody Maker ih je prozvao "Joshua Tree" devedesetih), Kao i drugih glazbenika (od Robbie Williamsa do Marilyn Mansona), samo su neki od dokaza njihove kvalitete. Album se prodao dosta dobro (oko 2 milijuna primjeraka), čime su stekli povećani broj obožavatelja.

Međutim, među njima se našla svima nam dobro poznata američka rock skupina-REM, koji su inzistirali da Radiohead zajedno s njima kao predgrupa nastupa na njihovoj euro-američkoj turneji. Sama izjava Thom Yorka, da je na provama Michael Stipe slušajući Radiohead nekoliko puta masturbirao, potvrđuje činjenicu da se zaista radi o sastavu vrhunske kvalitete.

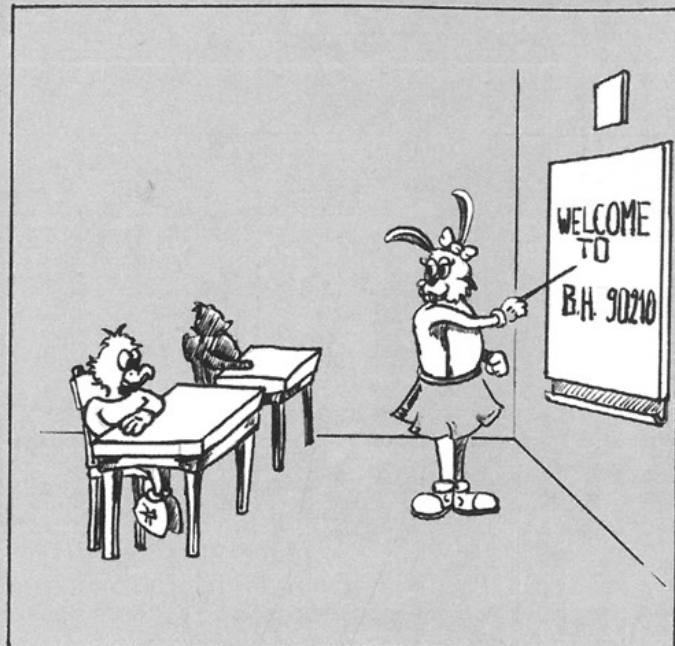
Nakon izleta s REM-om, članovi skupine Radiohead bili su zamoljeni da naprave pjesmu za album "Help", čija je svrha bila izražavanje suosjećanja s patnjama naroda Bosne i Hercegovine. Njihov doprinos tom albumu bio je pjesma "Lucky", koja unatoč svojoj humanitarnoj svrsi, nije bila puštana u eter britanskih radio postaja, zbog prevelike doze mraka i depresije koju je nosila u sebi.

Selimo se u rujan 1996. Godine, kada su članovi skupine Radiohead odlučili napraviti treći album. Ovog puta su stvarno htjeli napraviti nešto novo, nešto što će biti jako teško više ikada izvesti pomoću instrumenata i prirodnog glasa. Za takav veliki izazov, promijenili su način i mjesto snimanja; unajmili su kuću na sjeveru Engleske, gdje su imali namjeru neko vrijeme obitavati, te ujedno snimiti novi glazbeni uradak.

Devet mjeseci napornog rada donijeli su remek djelo nazvano OK Computer. Album koji po mnogim glazbenim kritičarima spada među top 10 najboljih pjesama ovog desetljeća, sadrži 12 skladbi, od kojih se po svojoj kvaliteti i zanosnoj melodičnosti ne smije zaobići ni jedna. Atmosfera s albuma riječima je gotovo pa neopisiva; ona se mora osjetiti redovitim slušanjem albuma od prve do zadnje pjesme, jer je album u cijelosti ništa drugo nego plod njihovih bolesnih umova i ideja za skladanje, koje su za svako "normalno" ljudsko biće nastrane, te poremećene prema svim zakonima razumnog razmišljanja.

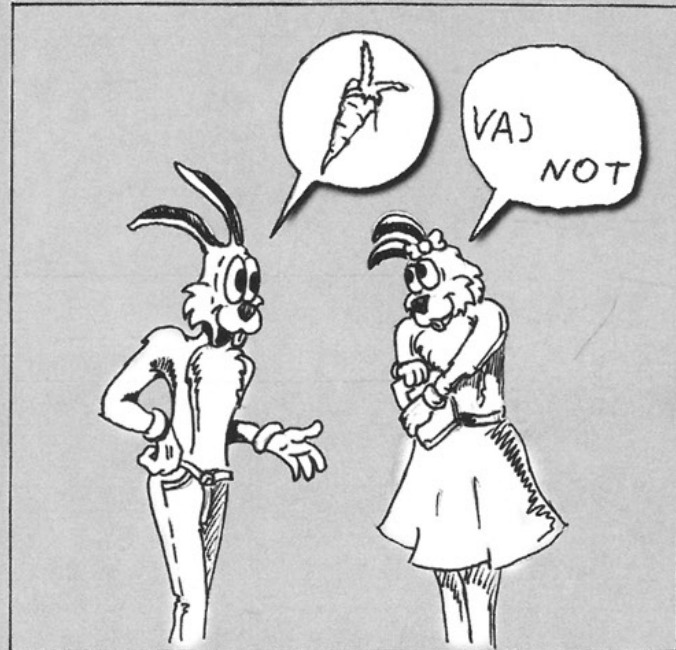
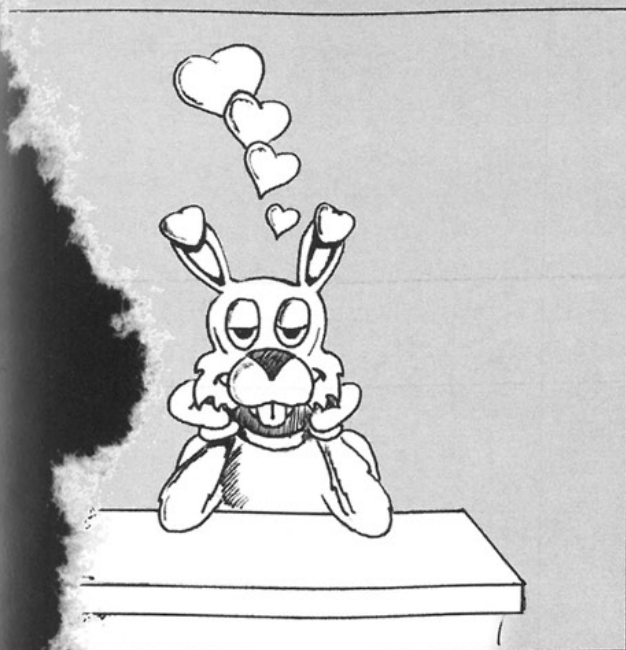
Album se prodao u više od tri milijuna primjeraka, što i nije bilo realno za očekivati (s obzirom na ugođaj albuma). Od izdavanja albuma do ovog ljeta band je napravio turneju po Japanu, Australiji, Europi i SAD-u, nakon čega su najavili izdavanje novog albuma. Točno vrijeme izdavanja nije poznato, međutim ono što jest poznato je da će album izaći u prodaju tokom sljedeće godine. Do tada nam ostaje da živimo u nadi da novi album može postići barem desetinu kvalitete OK Computera.

Jeste li čuli djeco, vjerujte bez šale, otvorila se škola za pačiće male

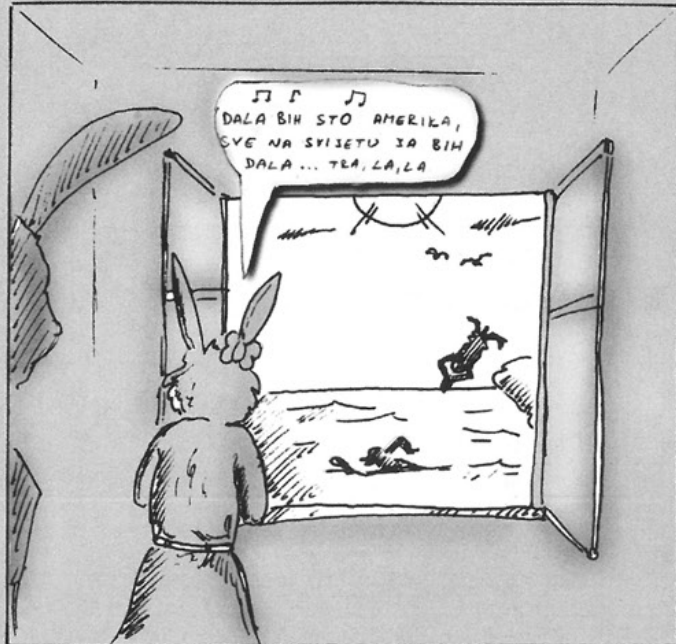
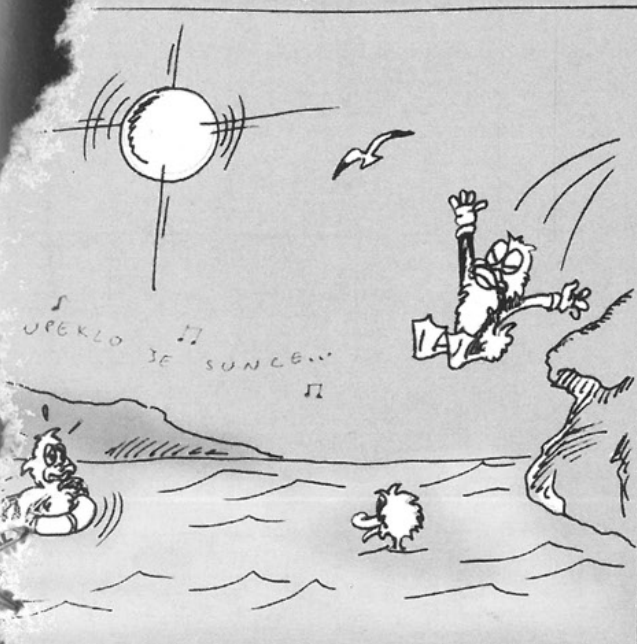
A došlo je i proljeće ...

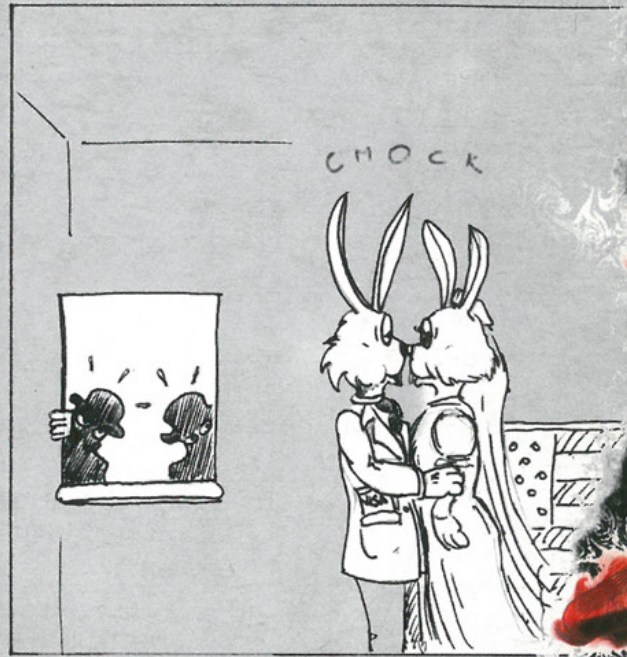
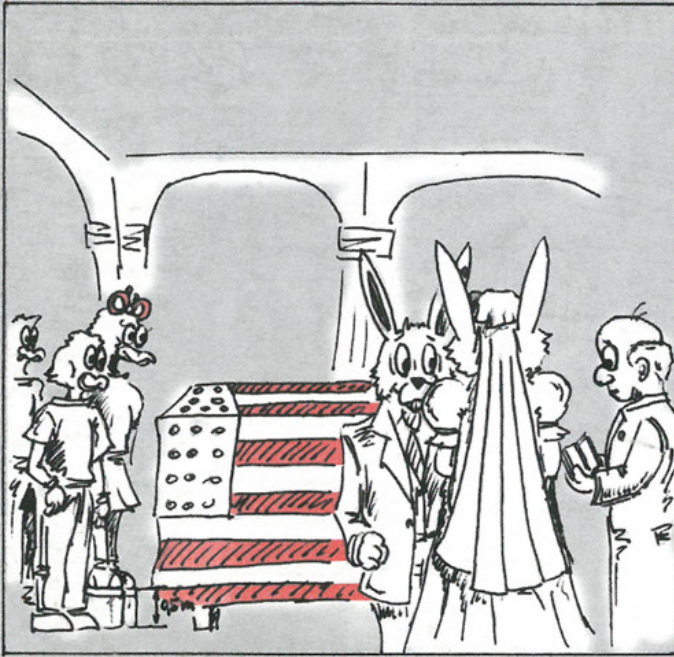
... ?!?

Dolaskom ljeta zaboravljeni su

preteški testovi

Ostatak je povijest, a povijest pišu novinari !!!

